

Ειρήνη Γεωργιάδου-Λειβαδά

Η πυξίδα έδειξε...

2

Το εκλογικό αποτέλεσμα

2021

Ειρήνη Γεωργιάδου-Λειβαδά

Η πυξίδα έδειξε...

Το εκλογικό αποτέλεσμα

@artodinia

2021

Το παρόν αποτελεί προϊόν μυθοπλασίας
και οποιαδήποτε ομοιότητα με πρόσωπα, γεγονότα
και καταστάσεις είναι συμπτωματική.

Οι οικισμοί της Καλατινής

Το τρένο αφήνει πίσω του το ποτάμι-σύμβολο της περιοχής μας, που ορίζει την τοπική οικονομία, και εισέρχεται σιγά-σιγά στην εύφορη κοιλάδα του. Στις παρυφές του βουνού διακρίνεται το χωριό μας, το **Καλλίμερο**, να θωρεί τον κάμπο κτισμένο δίπλα στο μεγαλόπρεπο κοινοβιακό μοναστήρι της Αγίας Παρασκευής.

Το χωριό μας σήμερα μετράει περί τους διακόσιους πενήντα μόνιμους ψηφοφόρους, ενώ έχει και εκατόν εβδομήντα περίπου ετεροδημότες ψηφοφόρους που επισκέπτονται το χωριό τα Σαββατοκύριακα και τις αργίες. Εδώ ο επισκέπτης μπορεί να συναντήσει τον παλιό γραφικό σιδηροδρομικό σταθμό, το κτίριο της πρώην χωροφυλακής, το αναπαλαιωμένο ταχυδρομείο, το γραφικό καφεενεδάκι στην πλατεία, ακριβώς κάτω απ' τον μεγάλο πλάτανο, και το μπακάλικο που θυμίζει μαγαζάκι της δεκαετίας του '70.

Το Καλλίμερο βρίσκεται μέσα σε μια κατάφυτη περιοχή με εναλλαγές δένδρων, φυτών και λουλουδιών, που όλα μαζί δίνουν έναν τόνο ξεχωριστής «μελωδίας». Προσφέρει στοιχεία τόσο του βουνού όσο και του κάμπου, προσδίδοντας εναλλακτικές επιλογές σε κατοίκους και επισκέπτες για οικονομικές δραστηριότητες και αναψυχή. Το Καλλίμερο είναι ο μεγαλύτερος σε πληθυσμό οικισμός της περιοχής, το κεφαλοχώρι μιας ομάδας τεσσάρων χωριών (Καλλίμερο, Πανώριο, Χαρμίδα και Νέα Σικύη).

Είναι ο τόπος μου γεμάτος με εικόνες, που τόσο πολύ μου λείψανε, με ήχους, με μυρωδιές, καλά χαραγμένα στην μνήμη μου, αφού εδώ γεννήθηκα και μεγάλωσα. Η περίοδος της αστυφιλίας επηρέασε και μένα· αναγκάστηκα να φύγω και να στήσω

τη ζωή μου στη μεγαλούπολη. Συχνά-πυκνά επισκέπτομαι το χωριό, αφού είμαι ρομαντικός τύπος που αναπολεί τα περασμένα και κρύβει μέσα του την ελπίδα της αναγέννησης, αν κάποια στιγμή σταματήσει η φθίνουσα πορεία που επέβαλαν οι φαντασμένοι και ανίκανοι τοπικοί ηγέτες με τη συνδρομή αυτών που δεν είχαν όραμα και προοπτική. Μαζί μ' αυτά και ο περιορισμένος χρόνος, που με τις αυξανόμενες υποχρεώσεις συμβάλλει στη μείωση των επισκέψεων στον τόπο μας και στο ξεθώριασμα των αναμνήσεων. Πόσα χάνουμε όταν βυθιζόμαστε στην καθημερινότητά μας και στους ξέφρενους ρυθμούς της ζωής!...

Το τρένο μάς αποβιβάζει στον γραφικό σταθμό και συνεχίζει το ταξίδι του σε άλλους προορισμούς. Εκεί, λοιπόν, με περιμένει ο κυρ Χαράλαμπος με το φορτηγάκι του. Καλημεριζόμαστε και ξεκινάμε αμέσως για το χωριό, αφού ο σιδηροδρομικός σταθμός βρίσκεται αρκετά μακριά.

Περνώντας την παλιά γέφυρα δίπλα στον μισογκρεμισμένο αλευρόμυλο του μπάρμπα-Γιάννη του Βράχου, διακρίνω ψηλά στο βουνό κάποιες σκεπές και σπίτια διάσπαρτα. Είναι το **Πανώριο**, το δεύτερο χωριό της τοπικής μας κοινότητας σε απόσταση τριών χιλιομέτρων βόρεια του Καλλίμερου. Ένας γραφικός ημιορεινός οικισμός με υπέροχη θέα, ένας τόπος με πλατάνια, γάργαρα νερά, πλακόστρωτα στενά δρομάκια, παραδοσιακές βρύσες. Η παραδοσιακή ταβέρνα-μαγειρείο με την καταπληκτική της κουζίνα, το γνωστό σε όλη την περιοχή καφενείο του μπάρμπα Ορέστη, όπου ο επισκέπτης παράλληλα με τις γεύσεις απολαμβάνει τη θέα όλου του κάμπου. Οι κάτοικοι λιγοστοί, τριάντα πέντε άτομα ψηφοφόροι μείνανε να παλεύουν με το προσωπείο της αστυφιλίας και την απαξίωση της υπαίθρου. Έχουν αναπτύξει τη μελισσοκομία, τη συγκομιδή και την επεξεργασία βοτάνων σε οικογενειακό επίπεδο. Το χωριό αριθμεί άλλους είκοσι ετεροδημότες ψηφοφόρους.

Το αγροτικό του κυρ Χαράλαμπου αρχίζει την άνοδο. Φτάνουμε στο ορόσημο της «Κάτω Βρύσης», όπου η πινακίδα στη δι-

ασταύρωση μάς πληροφορεί ότι πλησιάζουμε στο χωριό. Εμείς παίρνουμε τον δρόμο στα δεξιά. Ο έτερος αριστερά οδηγεί ανατολικά στο τρίτο χωριό της κοινότητάς μας.

Σε απόσταση έξι χιλιομέτρων από το Καλλίμερο, κτισμένο μέσα στο κατάφυτο δάσος οξιάς, βρίσκεται ο μικρός οικισμός της Χαρμίδης. Οι πενήντα δύο μόλις ψηφοφόροι ασχολούνται με την κτηνοτροφία και την υλοτομία. Ένας οικισμός που κάλλιστα θα μπορούσε να αναπτυχθεί ως πόλος έλξης φυσιολατρών. Η **Χαρμίδα** μπόρεσε κάπως να αντιδράσει στην εσωτερική μετανάστευση. Με το γάλα τους έγιναν παραγωγοί άριστης ποιότητας τυροκομικών προϊόντων. Η ενοικίαση κατοικιών εποχιακά σε υλοτόμους, σε φυσιολάτρες ή ακόμα και σε κάποιους καλλιτέχνες που αποζητούν την ησυχία τους δημιούργησε μια οικονομική άνθιση που οφειλόταν αποκλειστικά στις ιδέες των κατοίκων της. Είναι ο λόγος που μετράει δώδεκα ετεροδημότες ψηφοφόρους.

Φτάνουμε στην είσοδο του χωριού και η πινακίδα στην τελευταία διασταύρωση αριστερά μάς πληροφορεί ότι ο επισκέπτης μπορεί να συνεχίσει το ταξίδι του για τη **Νέα Σικύη**. Δυτικά του Καλλίμερου, οι πρόσφυγες από τη Μικρά Ασία, και μάλιστα από την περιοχή της Σμύρνης, καταφθάνοντας μετά από καιρό με κατεστραμμένα όνειρα και λιγοστά υπάρχοντα, εγκαταστάθηκαν σε αυτό το σημείο, που θύμιζε την αλύτρωτη πατρίδα τους. Με συνεργασία, αλληλοβοήθεια, αλληλοϋποστήριξη δημιούργησαν έναν όμορφο οικισμό. Ασχολήθηκαν με τις καλλιέργειες του καπνού, του σύκου και του δαμάσκηγου.

Στον οικισμό αυτό διαμένουν εκατόν πενήντα πέντε ψηφοφόροι και τριάντα εννέα είναι οι ετεροδημότες, τα παιδιά τους που κατέφυγαν στην πόλη για καλύτερες συνθήκες ζωής. Οι ίδιοι τα ώθησαν εκεί επενδύοντας σε επιχειρήσεις και διαμερίσματα. Σήμερα, μια μπακαλοταβέρνα, στολισμένη με φωτογραφίες από τη Μικρά Ασία, θυμίζει σε όλους τον τόπο από όπου ήρθαν και τις συνθήκες ζωής τους. Ένας χώρος με αναμνήσεις, με γεύσεις, όπου κάθε διερχόμενος επισκέπτης είναι ευπρόσδεκτος.

Η καθημερινότητα

Η καθημερινή ζωή στα τέσσερα χωριά κυλάει ήρεμα και γραφικά. Οι κάτοικοι του Καλλίμερου ασχολούνται με τη γεωργία κυρίως, ενώ κάποιοι πηγαίνουν στην πόλη, όπου εργάζονται σε εργοστάσια. Το μεσημέρι μαζεύονται αρκετοί στα καφεενεδάκια, συζητούν, στήνουν μια μικρή βουλή θα έλεγε κανείς και ανανεώνουν το ραντεβού τους για το βράδυ, όταν γίνονται εκτενέστερες αναλύσεις της καθημερινότητας.

Στο γειτονικό Πανώριο οι ήρεμοι ρυθμοί, όπως αρμόζει στους λιγοστούς κατοίκους του που φροντίζουν τα μελίσσια ή μαζεύουν βότανα για αφεψήματα στο βουνό, διαταράσσονται ευχάριστα από τους επισκέπτες του Σαββατοκύριακου, είτε από ετεροδημότες είτε από εκείνους που καταφθάνουν για να γευτούν τις καταπληκτικές γεύσεις του μπάρμπα Ορέστη.

Η Χαρμίδα είναι πιο απομονωμένη, αφού τα κοπάδια καθημερινά θέλουν φροντίδα και οι κάτοικοι πρέπει να μεταβαίνουν στις κτηνοτροφικές εγκαταστάσεις τους εκτός οικισμού, στα βοσκοτόπια του βουνού. Παράγουν, όμως, σημαντικές ποσότητες γάλακτος, τις οποίες κάποια νοικοκυριά εκμεταλλεύονται μέσα από την οικοτεχνία. Μεταποιούν την πρώτη ύλη μετατρέποντάς την σε τυροκομικά προϊόντα άριστης ποιότητας που μοσχοπουλιούνται. Η υλοτομία ανθεί και ένα πλήθος νέων προσώπων «εμπλουτίζει» την καθημερινότητα την άνοιξη, όταν έρχονται ομαδικά οι εργάτες υλοτομίας, νοικιάζουν σπίτια και δουλεύουν στο δάσος.

Στη Νέα Σικύη τα καπνοχώραφα και τα κτήματα με τις συκιές και τις δαμασκηνιές αποτελούν τη βάση της σικυώτικης οικονομίας

ας. Σε αυτήν την προσπάθεια μεγάλη βοήθεια έδωσαν και οι ετεροδημότες με την πολύτιμη συνεισφορά τους. Τα παιδιά τους και τα εγγόνια τους καταφεύγουν κάθε Σαββατοκύριακο στο χωριό. Οι δεσμοί για αυτούς είναι ιεροί, δεν ξεχνούν την καταγωγή τους και σπεύδουν να βοηθήσουν τους γονείς και τους παππούδες τους. Η συνήθεια αυτή τους διδάσκει την τεχνογνωσία της παραγωγικής διαδικασίας· μαθαίνουν να εκτιμούν τη γη και να ισχυροποιούν τους οικογενειακούς δεσμούς.

Όμως, και στα τέσσερα χωριά, η εικόνα είναι λίγο απογοητευτική. Η βλάστηση καλύπτει μέρος των κοινόχρηστων χώρων, οι κάδοι απορριμμάτων είναι λειψοί, εικόνες εγκατάλειψης και απαξίωσης από πλευράς τοπικής αυτοδιοίκησης.

Μια αξιόλογη προσπάθεια παρουσιάζεται ως αντίλογος σε αυτήν την κατάσταση, η δραστηριοποίηση τοπικών ομάδων, όπως σύλλογοι και συνεταιρισμοί. Βασικό δυναμικό τους οι εθελοντές, που με τις ανιδιοτελείς ενέργειές τους εκφράζουν την ευγνωμοσύνη τους γι' αυτά που τους προσφέρει ο τόπος τους.

Το γεγονός της φετινής χρονιάς

Ο χειμώνας για τα τέσσερα χωριά είναι δύσκολη εποχή. Οι καιρικές συνθήκες περιορίζουν τις εξόδους από τα σπίτια και οι λιγοστές μετακινήσεις είναι συγκεκριμένες και απαραίτητες. Ο τόπος μπαίνει σε ένα είδος χειμερίας νάρκης.

Ο φετινός χειμώνας όμως έμελε να είναι διαφορετικός. Παρά το ψύχος υπάρχει μια «ένθερμη» δραστηριότητα που δε θυμίζει τη συνηθισμένη ανησυχία για τις εποχιακές καλλιέργειες. Το κεντρικό πλέον θέμα, το οποίο ταραίζει τα ήρεμα και στάσιμα νερά της καθημερινότητας, είναι οι τοπικές εκλογές που θα ορίσουν την τύχη και την πορεία του τόπου μας για τα επόμενα τέσσερα χρόνια, παράλληλα με τις δημοτικές και τις περιφερειακές. Οι ψηφοφόροι θα προσέλθουμε στις κάλπες για να αναδείξουμε πρωτίστως το τοπικό μας συμβούλιο. Αναζωπύρωση της ελπίδας για πρόοδο, ανάπτυξη, καλύτερη πορεία.

Αναρωτιέται κανείς, πώς πέρασε ο καιρός και ήρθε η χρονιά των εκλογών! Σαν χθες θυμόμαστε τα έργα που εξήγγειλαν τοπικοί και δημοτικοί υποψήφιοι σύμβουλοι, χωρίς να υλοποιήσουν τις υποσχέσεις τους. Τα λόγια τους ως καπνός «ανελήφθησαν».

Η ανάδειξη του τοπικού μας συμβουλίου είναι μια γιορτή δημοκρατίας. Από την άλλη η έως τώρα πορεία μάς έδειξε ότι μόνο για τον τόπο δεν ενδιαφέρονται οι εκλεγμένοι στα αξιώματα. Ενδιαφέρονται για τις παροχές των ιδίων και των αυλικών του στενού κύκλου τους, αφήνοντας τον τόπο χωρίς προοπτική ανάπτυξης, χωρίς ελπίδα.

Συνήθως αυτή την περίοδο στήνονται μικρά «πηγαδάκια» με

θέμα την καταλληλότητα ή μη των υποψηφίων και τα κίνητρά τους. Στήνεται σε κάθε καφενείο μια «μικρή βουλή» άλλοτε επικρίνοντας και άλλοτε κατακρίνοντας τους υποψηφίους, τις απόψεις και τις ενέργειές τους.

Για ορισμένους η εκλογή και η συμμετοχή τους στο τοπικό συμβούλιο είναι ο πρωταγωνιστικός «ρόλος» της καριέρας τους. Εκπροσωπώντας την οικογένεια και το σόι του καθείς αναδεικνύει την εξέχουσα θέση αυτών και το ότι δικαίως εκπροσωπούνται από τον ίδιο στη λήψη αποφάσεων. Καλό είναι να διαθέτεις και το μαχαίρι και το καρπούζι στα κοινά!

Για ορισμένους αποτελεί βιοποριστικό μέσο! Σταθερό εισόδημα, σίγουρη σύνταξη και φυσικά τα τυχερά από τα διάφορα έργα. Αυτοί ορίζουν την πορεία του τόπου ωφελώντας τα «δικά τους» άτομα. Από έργα που ανατίθενται σε γνωστούς τους έχουν και οι ίδιοι το «μερτικό» τους. Από την οργάνωση εορταστικών εκδηλώσεων ο πρόεδρος και συγκεκριμένο κατάστημα εστίασης έχουν πάντα το «ποσοστό» τους. Τέτοιο είναι το προφίλ του νυν Προέδρου της τοπικής μας κοινότητας, που δεν θέλει να αποχωριστεί την καρέκλα του για οικονομικούς λόγους και για την υστεροφημία του.

Αντίθετα, υπάρχει μια μερίδα σκεπτόμενων ανθρώπων, που θέλουν πραγματικά να προσφέρουν στον τόπο και τους κατοίκους του και επιθυμούν να ξεπεραστεί αυτή η αρρωστημένη κατάσταση για να οδηγηθούμε στην ανάπτυξη και την πρόοδο.

Στην τοπική κοινότητα Καλατινής οι κάτοικοι υπερβαίνουν τους τριακοσίους, οπότε η διαδικασία εκλογής γίνεται με συνδυασμούς. Έτσι, θα πρέπει να αναζητηθούν ανάμεσα στους κατοίκους άτομα που θα βοηθήσουν με τους δικούς τους ψήφους τους συνδυασμούς τους. Αυτός, λοιπόν, που θα συγκεντρώσει τους περισσότερους ψήφους στον συνδυασμό που θα επικρατήσει, θα ανακηρυχθεί Πρόεδρος. Το συμβούλιο απαρτίζεται από τέσσερα ακόμη μέλη. Το εκλογικό σύστημα είναι αναλογικό. Οι αποφάσεις στο τοπικό συμβούλιο λαμβάνονται πλειοψηφικά.

Η «μικρή βουλή»

Το θέμα των εκλογών άλλοι το αντιμετωπίζουν αδιάφορα, άλλοι γίνονται «δικαστές» του καφενείου και άλλοι το βλέπουν ως αυτοσκοπό. Όπως συνηθίζεται τα μικρά καφενεδάκια μετατρέπονται σε μικρά κοινοβούλια.

Οι πολιτικές συζητήσεις για το θέμα των εκλογών φέρνουν στο μυαλό τη δυσάρεστη εικόνα της ανακύκλωσης προσώπων με παρουσία και δράση στην τοπική αυτοδιοίκηση για πολλά χρόνια. Ένα είδος επαγγελματιών της πολιτικής, προσκολλημένων στις καρέκλες.

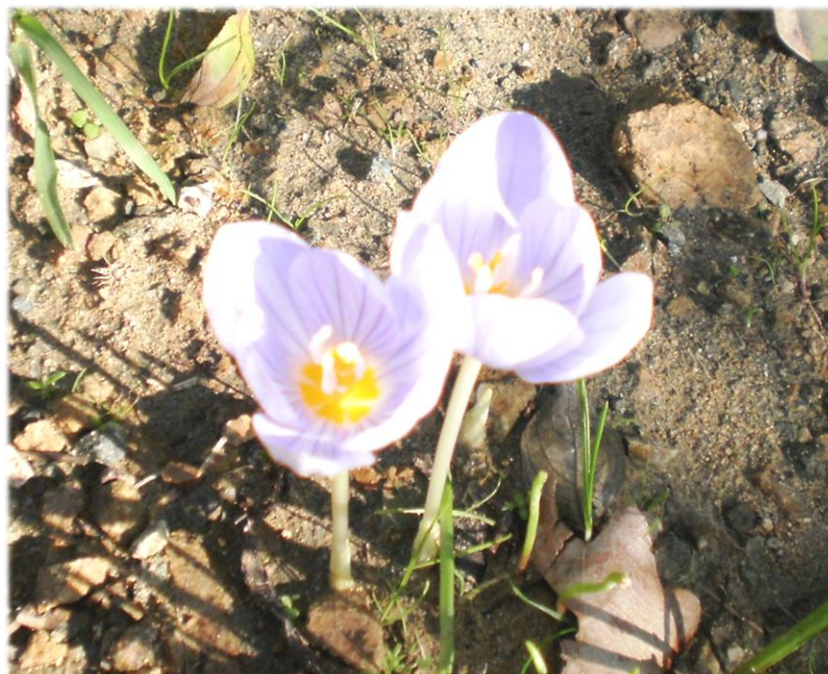
Σε κάποιες τολμηρές συζητήσεις της «μικρής βουλής» επισημάνθηκε, βέβαια, ότι οι καιροί έχουν αλλάξει. Ότι η τεχνολογία και τα μέσα εκσυγχρονίζονται και η ζωή μας συμβαδίζει με την εξέλιξη αυτή. Έτσι και ο πολιτικός βίος χρειάζεται τους νέους ανθρώπους, που διακατέχονται από αγνά κίνητρα, που είναι ιδεολόγοι και θέλουν να κάνουν το καλύτερο για τον τόπο τους. Το επίπεδο ακαδημαϊκής μόρφωσης σε αυτές τις ηλικίες είναι υψηλό, χωρίς αυτό να αποτελεί πρωτεύον κριτήριο καταλληλότητας για την ενασχόληση με τα κοινά.

Ο μπάρμπα Ορέστης, ο ταβερνιάρης από το χωριό Πανώριο, ανέφερε σε μια συζήτηση ότι «το κύριο προσόν των υποψηφίων θα έπρεπε να είναι η αγάπη για τον τόπο τους και η θέληση για προσφορά στον συντοπίτη τους».

Ο Βασίλης, ο μελισσοκόμος, εξέφρασε την άποψη ότι οι παλαιότεροι είχαν ήδη δοκιμαστεί και όλοι γνώριζαν τι είχαν προσφέρει στον τόπο και τους κατοίκους. Δεν θα μπορούσε να αλλά-

ξει, όμως, τίποτε και θα έπρεπε να μείνουμε στο ίδιο έργο θεατές: «Πάλι αδράνεια, πάλι αδιαφορία, καμία πρόοδος».

Σε μια από τις συνεδριάσεις της άτυπης βουλής στη Χαρμίδα, οι νέοι εξέφρασαν την άποψη πως ό,τι δεν μας αρέσει θα έπρεπε να το αλλάξουμε ή τουλάχιστον να προσπαθήσουμε. Συμφώνησε και ο γέρο τσέλιγκας, το πιο αξιοσέβαστο μέλος του χωριού, και συμπλήρωσε ότι όλα αυτά τα χρόνια οι κάτοικοι της περιοχής μας είχαν γίνει μάρτυρες αδιαφορίας και απαξίωσης από την τοπική και Δημοτική αρχή. Είναι λογικό κάποιои να σκέπτονταν και να επιζητούσαν ένα καλύτερο μέλλον για τον τόπο στον οποίο ζουν: «Οι παλαιότεροι θα μπορούσαν να διαφωνήσουν, αλλά οι νέοι έχουν δικαίωμα στο μέλλον τους».

Τα συμπεράσματα των «συνεδριάσεων»

Οι άτυπες συνεδριάσεις που γέμιζαν με αισιοδοξία τους περισσότερους θαμώνες των καφενείων κατέληξαν σε ένα βασικό συμπέρασμα: ότι έπρεπε κάτι να αλλάξει. Το ερώτημα, βέβαια, ήταν: τι θα μπορούσε να αλλάξει στα επόμενα τέσσερα χρόνια στον τόπο μας;

Το μοτίβο διακυβέρνησης ως τότε συνηγορούσε στο να μετατρέπονται ακόμα και οι πιο ενεργοί πολίτες, από την απαξίωση που συναντούσαν για τις ιδέες και τις προτάσεις τους, σε «αδιάφορα» μέλη της τοπικής κοινωνίας και σε κριτές της καρέκλας του καφενέ: «Αποθαρρύνονται από την συμμετοχή τους στα κοινά, που θα μπορούσε να φέρει πρόοδο και ανάπτυξη», όπως έλεγε ο μπάρμπα Ορέστης.

Κάποια στιγμή επισκέφθηκε τα χωριά μας ένας εν ενεργεία πολιτικός από όμορο νομό ο οποίος, αφού είδε την κατάσταση εγκατάλειψης και άκουσε τους κατοίκους, εξέφρασε μια προοδευτική ιδέα: «Θα έπρεπε να στηριχτούν άτομα ικανά και συνεργάσιμα, τόσο μεταξύ τους όσο και με τους κατοίκους, που θα φέρουν βελτίωση και πρόοδο. Σε δεύτερο επίπεδο να στηριχτούν σύμβουλοι προερχόμενοι από την περιοχή που θα συμμετάσχουν στο Δημοτικό συμβούλιο, ώστε να υπάρχει και εκεί συνεργασία. Το τοπικό συμβούλιο, συνεργαζόμενο με τις επιμέρους ομάδες - συλλόγους και συνεταιρισμούς - και με όλους τους κατοίκους θα μπορούσε να θέσει το πλαίσιο ανάπτυξης στα ξεχασμένα χωριά σας. Πρέπει ο τόπος σας να αποκτήσει φωνή και αυτό θα επιτευχθεί με δυνατή παρουσία και ενότητα». Οι θέσεις του πολιτικού κρίθηκαν θετικές από όλους τους παρευρισκόμενους.

Η σιγή στο «πολιτικό τοπίο»

Ενώ στην ευρύτερη περιοχή του Δήμου μας άτομα και παρατάξεις είχαν εκδηλώσει ενδιαφέρον και πλέον μετρούσαν «τα κουκιά τους», στην περιοχή μας επικρατούσε ανησυχία. Στο παρασκήνιο γίνονταν προσπάθειες αποτροπής της συμμετοχής ικανών ατόμων, που θα μπορούσαν να συγκεντρώσουν και να ενώσουν τους κατοίκους με την προσωπικότητά τους. Εμφανίζονταν ξαφνικά ατασθαλίες και σκάνδαλα των υποψηφίων συμβούλων για να στιγματιστούν ως ακατάλληλοι!

Ο κυρ Αντώνης, χρόνια στα πολιτικά δρώμενα, έλεγε ότι: «Αυτό που υπάρχει είναι αυτό που δε βλέπουμε! Αν θέλουμε καλύτερο τον τόπο που ζούμε, πρέπει να συνεργαστούμε και να δράσουμε ως μία δύναμη, χωρίς κομματικούς προσανατολισμούς. Ο τόπος μάς χρειάζεται. Πρέπει να ξεκινήσουμε την προσπάθεια για να αποτρέψουμε τη στασιμότητα· να δημιουργήσουμε υποδομές για πρόοδο».

Σε μια συζήτηση με τον Μπάρμπα Ορέστη για το τι πίστευε για τους συνδυασμούς, απάντησε ότι υπήρχαν τέσσερις κατηγορίες ατόμων που συμμετείχαν στα ψηφοδέλτια:

Αρχικά οι μορφωμένοι νέοι, καινοτόμοι, ιδεολόγοι, θέλουν να μετατρέψουν τον τόπο σε πόλο έλξης και να αναβαθμίσουν το επίπεδο της ζωής. Είχαν το όραμα και το σχέδιο, αλλά πόσα θα μπορούσαν να υλοποιήσουν, άγνωστο. Έπειτα εκείνοι που στηρίζονταν από το σόι τους, μόνο και μόνο λόγω οικογένειας, ήταν αμφιβόλου ικανότητας. Επόμενοι οι αδιάφοροι, που συμμετείχαν στον συνδυασμό απλά για να συμπληρωθεί το ψηφοδέλτιο. Τέλος ο Θόδωρος, ο νυν πρόεδρος, μία κατηγορία μόνος του, που δεν αφήνει την καρέκλα εύκολα. Η ανάλυσή του είχε νόημα.

Και «εγένοντο» συνδυασμοί

Αρχές Μαΐου, και εντός της προθεσμίας για τη δημιουργία εκλογικών συνδυασμών, έγινε η πρώτη αποκάλυψη. Ο πρώτος συνδυασμός που εμφανίστηκε ήταν ένας νέος ηλικιακά, στον οποίο συμμετείχαν μόνιμοι κάτοικοι και ετεροδημότες, με υψηλό επίπεδο μόρφωσης.

Αυτός ο συνδυασμός αποτελούνταν από τη **Νατάσα**, η οποία ήταν δημοσιογράφος με καταγωγή από τη Νέα Σικύη, τον **Σταμάτη**, εργαζόμενο στο σιδηροδρομικό δίκτυο, τη **Γιαννούλα**, ελεύθερη επαγγελματία, τον **Μάρκο**, οικονομικό αναλυτή τράπεζας και τον **Βαγγελάκη**, μέλος του συλλόγου Σικυωτών. Ένας ελπιδοφόρος συνδυασμός από εκπροσώπους τριών οικισμών, θιασώτες του πολιτισμού και της ανάπτυξης, ενώ παράλληλα συσπείρωνε γύρω του νεαρής ηλικίας άτομα και ετεροδημότες. Η ιδέα ξεκίνησε από τη Νατάσα, που ευελπιστούσε να κατακτήσει την πλειοψηφία και τη θέση της προέδρου, ώστε να μπορέσει να φέρει συνεργασία και ανάπτυξη. Το όνομα του συνδυασμού ήταν: «Οραματίζομαι και πράττω».

Στο άκουσμα της δημιουργίας του πρώτου συνδυασμού ο Πρόεδρος, ο Θόδωρος, πανικοβλήθηκε και αγχώθηκε. Δεν πίστευε, δηλαδή, ότι θα μπορούσε να υπάρξει αντίπαλος στις εκλογές! Με την παρουσία αυτού του συνδυασμού έβλεπε τα σχέδιά του για πλήρη έλεγχο της κοινότητας να κλονίζονται. Είχε προετοιμάσει το έδαφος, ώστε να αποτελέσει τη μία και μοναδική επιλογή. Ένας σωτήρας που θα έκανε χάρη στους κατοίκους που τους εκπροσωπούσε!

Αντιδρώντας, λοιπόν, ο **Θεόδωρος** ανακοινώσε αμέσως τον

δικό του συνδυασμό που αποτελούνταν καταρχάς από τον ίδιο. Ο δεύτερος που επιλέχθηκε ήταν ένας μεγαλογεωργός, ο **Ζήσης**, στον οποίο κατά καιρούς έκανε κάποιες διευκολύνσεις στα αγροτικά θέματα (χαρακτηριστικά παραδείγματα το δικαίωμα εκμετάλλευσης για αρδεύσεις και η σύνταξη και επικύρωση ιδιωτικών συμφωνητικών). Τρίτος στον συνδυασμό ο **Μιλτιάδης**, αγρότης στο επάγγελμα, χωρίς ιδιαίτερα χαρίσματα αλλά από μεγάλο σόι που σήμαινε μεγάλη δεξαμενή ψήφων, κάτοικος του Καλλίμερου όπως και ο Θόδωρος. Η **Ασπασία**, την οποία ο Θόδωρος «βόλεψε» στον δήμο ως υπάλληλο με σύμβαση αορίστου χρόνου. Η ίδια, μη έχοντας άλλη επιλογή, εντάχθηκε στον συνδυασμό ευελπιστώντας να πάρει αρκετούς ψήφους από τη Νέα Σικύη, τον τόπο της. Η **Ελενίτσα** (φοιτήτρια) και ο **Αντώνης** (αθλητής), κάτοικοι από τη Χαρμίδα και το Καλλίμερο αντίστοιχα, θα πλαισίωναν με την παρουσία τους το ψηφοδέλτιο, μιας και οι γονείς τους διατηρούσαν φιλικές σχέσεις με τον Θόδωρο.

Η «πολιτική μάχη» ξεκίνησε. Ο Θόδωρος διατυμπάνιζε ότι δεν ήταν δυνατόν να βγάλει η κοινότητα πρόεδρο από άλλο χωριό πέραν του Καλλίμερου: «Πρόεδρο από τη Νέα Σικύη;». Διακήρυττε συνεχώς ότι θα απαξιωθεί το κεφαλοχώρι. Έτσι ξεκίνησε η διαίρεση στην κοινότητα μεταξύ των ψηφοφόρων. Μια ρατσιστική αντιμετώπιση προς το πρόσωπο του αντιπάλου με απαξίωση της καταγωγής του.

Ο «βρώμικος πόλεμος» ξεκίνησε. Η Νατάσα, η πανέξυπνη δημοσιογράφος, του απάντησε με μια πετυχημένη κίνηση. Σε μια συζήτηση δήλωσε ότι παραχωρούσε ευχαρίστως τη θέση του προέδρου σε ένα άτομο από το Καλλίμερο που διατηρούσε βιβλιοπωλείο στην Πόλη, αλλά έμενε στο χωριό: Τον κυρ **Παντελή**, έναν άνθρωπο του πνεύματος. Αυτός ήταν ο έκτος υποψήφιος του συνδυασμού που κατέρριπτε τον ισχυρισμό του Θόδωρου «Πρόεδρο από τη Νέα Σικύη θα βγάλουμε;». Πανικός για δεύτερη φορά για τον Θεόδωρο, αφού τα επιχειρήματά του καταρρίπτονταν.

Ενώ αναμενόταν η οριστική ανακοίνωση των συνδυασμών

από το πρωτοδικείο, οι κινήσεις των υποψηφίων άρχισαν να γίνονται αντιληπτές. Συχνότερες επισκέψεις στα καφενεία, συζητήσεις πολιτικές και κεράσματα, «μελέτη» των εκλογικών καταλόγων, καταμέτρηση των «δικών μας» ψηφοφόρων, επισκέψεις σε σπίτια μήπως εξασφαλίσουν την στήριξη κάποιων «μη δικών τους», προσέγγιση ετεροδημοτών.

Όταν ανακοινώθηκαν από το Πρωτοδικείο οι συνδυασμοί στον Δήμο μας, προς μεγάλη έκπληξη στην τοπική κοινότητα Καλατινής οι συνδυασμοί δεν ήταν δύο αλλά τρεις! Ο τρίτος ήταν κρυφός, μια εύστροφη πολιτική κίνηση. Δημιούργημα ενός πανέξυπνου ανθρώπου, ενός σύγχρονου «φιλοσόφου» της εποχής, του μπάρμπα Ορέστη από το Πανώριο. Η πρόταση που έκανε αναφερόταν στην εκλογή από το μικρό χωριό τους ενός αντιπροσώπου στο τοπικό συμβούλιο. Να δημιουργηθεί, δηλαδή, ένας συνδυασμός Πανωριωτών και ένα άτομο μέσα απ' αυτόν να εκλεγεί στο τοπικό συμβούλιο, ώστε να έχει το Πανώριο με τους λιγοστούς κατοίκους τη δική του φωνή στο συμβούλιο. Άλλωστε, οι υπόλοιποι συνδυασμοί δεν είχαν φροντίσει να συμπεριλάβουν στον συνδυασμό τους κανέναν από το Πανώριο!

Ο **Μανωλάκης** και τέσσερις ακόμη συγχωριανοί του, που συμμετείχαν απλά για να δημιουργηθεί ο συνδυασμός, θα διεκδικούσαν όλους τους σταυρούς του χωριού τους. Ήταν σχεδόν σίγουρο ότι ο ίδιος θα εκλεγόταν στο τοπικό συμβούλιο εκφράζοντας τα προβλήματα και τις απόψεις των κατοίκων του Πανωρίου. Αυτή η κίνηση έγινε με μυστικότητα και απόλυτη εχεμύθεια, φοβούμενοι τη διαρροή και την προσπάθεια αποτροπής της δημιουργίας του συνδυασμού.

Η «μάζωξη» των ψήφων

Δεκαπέντε μέρες πριν τη διεξαγωγή των αυτοδιοικητικών εκλογών, οι συνδυασμοί ακολουθούσαν ο καθένας τη δική του προεκλογική τακτική.

Ο Θεόδωρος, έμπειρος στις εκλογικές αναμετρήσεις, κατέστρωσε το σχέδιό του. Έφτιαξε μια λίστα αυτών που κατά καιρούς «εξυπηρέτησε». Τους υπενθύμισε ότι ήταν πλέον σειρά τους εκείνοι να τον βοηθήσουν να επανεκλεγεί. Έπειτα χρησιμοποίησε «ωμό εκβιασμό» σε όσους γνώριζε για τις ατασθαλίες τους που έμεναν ατιμώρητες. Τους υποχρέωνε να τον ψηφίσουν για να μην αποκαλύψει τις έκνομες πράξεις τους.

Αφού βρήκε τον τρόπο να κατευθύνει μερίδα ψηφοφόρων προς αυτόν, ξεκίνησε έναν άλλον αγώνα με υποσχέσεις, ταξίματα, προεκλογικά ρουσφέτια σε κάποιους και στις οικογένειές τους. Χρησιμοποίησε τις εκκρεμείς δοσοληψίες μερικών, από ενοικιάσεις κοινοχρήστων κτισμάτων ή εκτάσεων, που εύκολα «τακτοποιούνταν» με αντάλλαγμα τη στήριξή τους στον Θεόδωρο. Αυτός ήταν ο βασικός κορμός της προεκλογικής εκστρατείας του.

Αφού έκλεισε την πρώτη φάση του σχεδιασμού του προχώρησε στο δεύτερο μέρος, που περιελάμβανε κατηγορίες για τους υποψηφίους των άλλων συνδυασμών, που θεωρούσε απειλητικούς για τα σχέδιά του. Για την πιθανότητα εκλογής ως προέδρου της Νατάσας, ως γνωστόν, έλεγε: «Καλά, πρόεδρο από τη Νέα Σική θα βγάλουμε;». Για παράδειγμα, για τον Μάρκο ανέφερε: «Αφού μένει στην πόλη, πώς θα κάνει τον τόπο μας καλύτερο;».

Ο δεύτερος συνδυασμός ακολούθησε ένα πιο ουσιώδες και

δημοκρατικό σχέδιο. Τεκμηρίωναν με επιχειρήματα το γιατί δεν τους άρεζε η κατάσταση που ζούσαν, παρουσίαζαν το όραμά τους για το πώς θα αναπτύξουν την περιοχή και αναφέρονταν σε ένα οργανωμένο πλάνο συνεργασίας με όλους τους φορείς προς όφελος των κατοίκων.

Ενώ στον συνδυασμό του Θεόδωρου χρησιμοποιούνταν όλα τα μέσα, θεμιτά και αθέμιτα, ώστε να καταφέρουν να συγκεντρώσουν τους ψήφους, στον άλλον συνδυασμό ξεδίπλωναν το ρεαλιστικό σχέδιό τους για ανάπτυξη και πρόοδο στον τόπο. Παράλληλα, καλούνταν όλοι οι συμμετέχοντες στις εκλογές να συνεργαστούν και να κάνουν τον τόπο τους καλύτερο αποτρέποντας τα φαινόμενα φανατισμού και μίσους.

Στον τρίτο συνδυασμό υπήρχε, θα έλεγε κανείς, απόλυτη ησυχία. Οι ψήφοι ήταν μετρημένοι και η έδρα στο συμβούλιο «δική τους». Γι' αυτό συνέχισαν τους καθημερινούς ρυθμούς της ζωής τους. Ο μπάρμπα Ορέστης τούς συμβούλευε να έμεναν προσηλωμένοι στο στόχο τους χωρίς μίσος, χωρίς φανατισμό, χωρίς άγχος αλλά με σύνεση. Έλεγε ότι: «Ένα από τα χαρίσματα του ηγέτη είναι να ενώνει και όχι να διχάζει. Ο ηγέτης ενστερνίζεται απόψεις τρίτων, ώστε να γίνει καλύτερος και πιο αποτελεσματικός και δεν κρατάει κακία, διότι κάποιοι τόλμησαν να σκεφτούν κάτι διαφορετικό από αυτόν, να διαφωνήσουν με τις απόψεις του». Τέτοιος ηγέτης, εκ του αντιθέτου, ήταν ο Θεόδωρος.

Μια δυσάρεστη γνωριμία

Και ενώ η προεκλογική διαδικασία ήταν σε εξέλιξη, επισκέφτηκαν τον τόπο μας κάποιες πολιτικές δυνάμεις του νομού. Επιστρατεύτηκαν τα μεγάλα όπλα αυτή την φορά από πλευράς του νυν δημάρχου. Θα αναρωτιόταν κανείς, γιατί έδινε τώρα τόση προσοχή στα χωριά μας ο νυν δήμαρχος αφού ήταν εξαφανισμένος όλα αυτά τα χρόνια; Γιατί άραγε προσέφερε τη στήριξή του στον Θεόδωρο παράλληλα με τη δική του μάχη για την συλλογή ψήφων;

Η υποστήριξη αυτή, βέβαια, είχε ξεκινήσει πριν από ένα χρόνο. Ο Θεόδωρος, καταφέροντας να αντιπροσωπεύει στο δημοτικό συμβούλιο την περιοχή μας για τέσσερα χρόνια, είχε αναπτύξει ένα αίσθημα «αυταρέσκειας», πλημμυρισμένο από ένα «σύνδρομο ανωτερότητας». Σ' αυτόν «η άγνοια ήταν μεταμφιεσμένη σε γνώση»! Οι άνθρωποι με αυτό το σύνδρομο πιστεύουν ότι οι ικανότητές τους είναι πολύ υψηλότερες από τον μέσο όρο.

Ένας τέτοιος άνθρωπος ήταν ο Θεόδωρος που, παγιδευμένος στην άγνοιά του, πίστευε πως μπορούσε να κρίνει τους πάντες και διέφερε από τους υπόλοιπους συντοπίτες του. Αυτός ο άνθρωπος δεν μπορούσε να μείνει στον πολιτικό στίβο ως παρατηρητής αλλά ως πρωταγωνιστής. Έτσι αποφάσισε να συμπράξει με τον νυν δήμαρχο.

Στην αντίπερα όχθη ο νέος υποψήφιος δήμαρχος και πρότινος συνεργάτης του Θεόδωρου τον καλούσε με την σειρά του και του πρότεινε να ταχθεί με το μέρος του σε θέση συμβούλου. Ο Θεόδωρος αγνόησε την πρόταση του νέου υποψηφίου και τελικά τον απαξίωσε συμπράττοντας με τον νυν δήμαρχο που έψαχνε

απεγνωσμένα πρόσωπα να πλαισιώσουν τον συνδυασμό του. Όλα ήταν έτοιμα ώστε ο Θεόδωρος να συμμετέχει ως υποψήφιος δημοτικός σύμβουλος στον συνδυασμό του νυν δημάρχου.

Όμως δεν υπολόγισε καλά. Μια δυσάρεστη γνωριμία από τα παλαιά έμελε να του ανατρέψει τα σχέδια. Ένας συνυποψήφιος του με τον νυν δήμαρχο ήταν παλαιός γνώριμος του Θεόδωρου, μιας και είχαν προσφύγει στη δικαιοσύνη για να επιλύσουν τις διαφορές τους. Η διένεξή τους αφορούσε τότε χρηματικά ποσά στην Ένωση Γεωργικών Συνεταιρισμών, όπου ήταν βασικό στέλεχος ο Θεόδωρος. Ο Θεόδωρος αθώωθηκε τότε από τις κατηγορίες, που τον βάρυναν, λόγω αμφιβολιών. Έτσι, τώρα, εκείνος βρήκε την ευκαιρία να τον εκδικηθεί παρεμβαίνοντας στον νυν δήμαρχο και ασκώντας βέτο στη συμμετοχή του Θεόδωρου. Λόγω του μεγάλου αριθμού ψηφοφόρων που τον ακολουθούσαν εισακούστηκε και ο Θεόδωρος βρέθηκε ξαφνικά εκτός των υποψήφιων συμβούλων. Ο νυν δήμαρχος δεσμεύτηκε ότι θα στήριζε τον Θεόδωρο στο «έργο του» μετά την επανεκλογή του ως Προέδρου.

Ο Θεόδωρος, βλέποντας το αρνητικό κλίμα προς το πρόσωπό του, αναγκάστηκε να επιστρατεύσει τη βοήθεια του νυν δημάρχου. Έργα που είχαν προγραμματιστεί με χρονοδιάγραμμα μηνών ή και ετών, υλοποιήθηκαν σε δεκαπέντε μέρες! Έργα που επί τέσσερα χρόνια δεν μπορούσαν να ξεκινήσουν, που έμεναν σε αδράνεια αυτά τα χρόνια λόγω της αδιαφορίας της δημοτικής και της τοπικής αρχής, έπρεπε να φτάσουν οι εκλογές ώστε να ενδιαφερθούν γι' αυτά οι νεόκοποι ψηφοθήρες. Μηχανήματα, εργάτες, υπάλληλοι του δήμου έφεραν σε πέρας περισσότερα από τρία μικρής κλίμακας έργα στο Καλλίμερο και άλλα τρία, από ένα, στους υπόλοιπους οικισμούς.

Ο πρόεδρός μας ο Θεόδωρος, ενώ για τρεισήμισι χρόνια αδιαφορούσε, πραγματοποίησε έργα στο κεφαλοχώρι μας στη γειτονιά του και τους δικούς του ανθρώπους. Έργα πάντως γίνονταν! «Στάχτη στα μάτια», όπως είπε μια γριά που είδε την κάψα της δημοτικής και της τοπικής αυτοδιοίκησης για τα «κουκιά».

Το σκοτεινό άτομο του επιτελείου

Η σύνθεση του αντίπαλου συνδυασμού έφερε ανησυχία στον Θεόδωρο και στη δημοτική αρχή, η οποία γινόταν συνεχώς αποδέκτης των παραπόνων και του πανικού του. Δεν μπορούσε να χωνέψει πώς, από εκεί που κανείς δε θα ασχολούνταν με τα κοινά, βρέθηκε ένας συνδυασμός και του χάλασε την ευόδωση των σχεδίων του. Τα έργα των τελευταίων ημερών που προσφέρονταν ως στήριξη στον Θεόδωρο από την δημοτική αρχή, επισκιάζονταν από τις εμβληματικές εμφανίσεις της πανέξυπνης Νατάσας αλλά και του κυρ Παντελή, του φιλήσυχου, αγαπητού βιβλιοπώλη, καλοσυνάτου ανθρώπου του πνεύματος.

Η γκρίνια από πλευράς Θεόδωρου μεγάλωνε και οι ενοχλήσεις για βοήθεια και στήριξη προς το επιτελείο του νυν δημάρχου γίνονταν συχνότερες. Έπρεπε να βρεθεί λύση το συντομότερο, ώστε ο Θεόδωρος να πάψει να πιέζει την ομάδα σχεδιασμού του νυν δημάρχου. Τον ρόλο αυτό ανέλαβε μια πρώην δημοτική σύμβουλος, που αποσύρθηκε από την πολιτική δράση, η Κατερίνα.

Η Κατερίνα καταγόταν από την πόλη. Μεγαλωμένη σε πλούσια οικογένεια, έχοντας μεγάλη οικονομική άνεση, διατηρούσε αλυσίδα καταστημάτων σε τρεις νομούς. Η Κατερίνα πριν από αρκετά χρόνια κατέβηκε στην πολιτική δράση και μάλιστα κατάφερε να εκλεγεί δημοτική σύμβουλος. Ο τότε δήμαρχος τής ανέθεσε τη θέση της Αντιδημάρχου Τεχνικών έργων. Η αλήθεια ήταν, όμως, ότι τα έργα τα καρπώνονταν κάποιοι από το οικείο περιβάλλον της με ανάλογο μερίδιο για την ίδια.

Η δραστηριότητά της ενόχλησε τον τότε δήμαρχο και, αφού της εξέθεσε τον προβληματισμό του ως προς την κακή διαχείριση

των χρημάτων, της ανακοίνωσε ότι θα την αντικαθιστούσε. Η Κατερίνα δεν πτοήθηκε και του ανέπτυξε πληθώρα επιχειρημάτων, περιστατικά και σκάνδαλα που εξέθεταν και τον τότε δήμαρχο. Μπροστά σ' αυτό τον εκβιασμό αναγκάστηκε εκείνος να υποχωρήσει και η Κατερίνα συνέχισε απτόητη το έργο της. Σύντομα καρπώθηκε πολλές μίζες από τα κονδύλια, αλλά στο τέλος της θητείας της αποφάσισε να μη θέσει ξανά υποψηφιότητα, επειδή το όνομά της είχε συζητηθεί αρνητικά. Έμεινε διακριτικά στο παρασκήνιο.

Έτσι θα ξεχνούσαν το ποιόν της και θα μπορούσε να επανέλθει δυναμικά στις επόμενες εκλογές. Πράγματι, με μια παύση τεσσάρων χρόνων, της παρουσιάστηκε η ευκαιρία να συνταχθεί με τον νυν δήμαρχο. Αποφάσισε τη στήριξή του με αντάλλαγμα μια θέση ειδικού σύμβουλου στον τομέα των έργων. Η «συμφωνία» επικυρώθηκε. Ο νυν δήμαρχος είχε πλέον στο επιτελείο του την «αλεπού» Κατερίνα, που πρωταγωνίστησε σε σκάνδαλα ανάθεσης τεχνικών έργων.

Αυτό το πρόσωπο ανέλαβε να λύσει το πρόβλημα που απασχολούσε τον Θεόδωρο και το επιτελείο του νυν δημάρχου. Με τη βοήθειά της ευελπιστούσαν στην ανατροπή του αρνητικού κλίματος προς όφελος του Θεόδωρου απέναντι στην ομάδα της Νατάσας και του Μάρκου.

Οι συναντήσεις της Κατερίνας

Η Κατερίνα ανέλαβε αμέσως δράση. Έπρεπε να ξεκαθαρίσει το τοπίο. Η βασική κίνησή της ήταν η συνάντηση με τους αντιπάλους και η αποθάρρυνση των δυο πρωταγωνιστών που απειλούσαν τη θέση του Θεόδωρου.

Ο κυρ Παντελής ήταν ο εύκολος στόχος, αφού η Κατερίνα στην πόλη περνούσε συχνά από το βιβλιοπωλείο του και τον γνώριζε. Η δεύτερη συνάντηση, με τη Νατάσα, ήταν πιο δύσκολη, επειδή η θέληση της δημοσιογράφου να αλλάξει το τοπίο και την κατρακύλα του τόπου αυτού καθιστούσε την συνάντηση εξαιρετικά δύσκολη. Το οχυρό έπρεπε να καμφθεί.

Η Κατερίνα επικοινωνήσε αρχικά με τον κυρ Παντελή και κανόνισε μια συνάντηση με αφορμή την επίσκεψή της στο βιβλιοπωλείο, αναζητώντας μια συγκεκριμένη τριλογία και ένα επαγγελματικής φύσεως λεξικό. Την Τρίτη το πρωί η Κατερίνα επισκέφτηκε τον κυρ Παντελή. Αφού ζήτησε την τριλογία και το λεξικό, έφερε τη συζήτηση στις εκλογές. Ο καλοσυνάτος Παντελής πρόθυμα ανέφερε ότι κατέβαινε στις εκλογές επειδή η συμμετοχή του θα κατέρριπτε το επιχείρημα του Θεόδωρου για τον «Σικυώτη πρόεδρο». Η Κατερίνα συμφώνησε δήθεν με τον αδέξιο χειρισμό του Θεόδωρου, αλλά γρήγορα διαπίστωσε ότι ο κυρ Παντελής δεν αποτελούσε ουσιαστική απειλή, επειδή ήταν απρόθυμος να διεκδικήσει δυναμικά ψήφους. Συμμετείχε στον συνδυασμό για να εξυπηρετήσει έναν σκοπό: να καταρρίψει την παραπλάνηση των κατοίκων από πλευράς του Θεόδωρου.

Η δεύτερη φάση του σχεδίου της περιελάμβανε τη συνάντηση με τη Νατάσα. Την Πέμπτη το απογευματάκι θα συναντιόνταν,

ώστε να ενημερωθεί για την πορεία των δημοτικών εκλογών. Αυτή ήταν η αφορμή. Το απόγευμα, λοιπόν, στη Νέα Σικύη πραγματοποιήθηκε η συνάντηση. Η Κατερίνα ευγενικά συνεχάρη τη Νατάσα για την υποψηφιότητά της. Της ανέφερε ότι παρακολουθούσε το δημοσιογραφικό έργο της και ότι θαύμαζε το πόσο αξιόλογο άτομο ήταν. Ξεκίνησε, τέλος, να πλέκει και το εγκώμιο του Θεόδωρου, να τονίζει την αγάπη του για τον τόπο, τη μαχητικότητα του και την αφοσίωσή του στην ευημερία του τόπου. Μάλιστα της είπε πως θα ήταν πολύ καλό να συμμετείχε και η ίδια η Νατάσα στον συνδυασμό του! Όλοι μαζί ενωμένοι για τον τόπο τους.

Η Νατάσα συμφώνησε! Ο Θεόδωρος θα μπορούσε να ήταν ο καλύτερος εκπρόσωπος της περιοχής. Το είχε αναφέρει και η ίδια σε μια συνάντηση σε καφενείο. Ο Θεόδωρος είχε γνώσεις στην πολιτική και γνωριμίες. Θα έπρεπε να συμμετέχει στις εκλογές, όχι ως διεκδικητής της προεδρίας αλλά ως δημοτικός σύμβουλος. Η δυσάρεστη παρουσία της θητείας των τεσσάρων χρόνων είχε δείξει την απραξία και τη μεροληπτική, επιλεκτική συμπεριφορά του προς ορισμένους. Γι' αυτόν τον λόγο θα έπρεπε να αφήσει τους νέους να ασχοληθούν με τον τόπο και αυτός να ανεβάσει το προφίλ του σε «δημοτικό επίπεδο».

Η Κατερίνα διαπίστωσε ότι ήταν πραγματικά δύσκολο το έργο της, αφού όλοι γνώριζαν τον αχρείαστο για τον τόπο Θεόδωρο, έναν αδιάφορο πολιτικό γεμάτο αυταρέσκεια, που δεν τον προτιμούσαν πια και σε κάποιες περιπτώσεις τον κατηγορούσαν. Δυστυχώς για την Κατερίνα υπήρχαν αρκετοί δυσαρεστημένοι και αρνητικοί προς το πρόσωπο του Θεόδωρου.

Η συνάντηση στο τέλος της περιείχε προτάσεις για μια «ευνοϊκή στάση» της Νατάσας, για το αν η Κατερίνα μπορούσε να βοηθήσει σε κάτι, για το αν μπορούσε να συμμετάσχει σε κάποιες εκδηλώσεις ως χορηγός, για το αν μπορούσε να βοηθήσει σε ανθρωπιστικό επίπεδο προσφέροντας κάποιο ποσό. Η Κατερίνα, δηλαδή, έφτασε σε σημείο συγκαλυμμένης δωροδοκίας! Η Νατά-

σα ευγενικά αρνήθηκε και την ευχαρίστησε και η συνάντηση έκλεισε άκαρπη για την Κατερίνα. Ο άχρηστος, χωρίς περγαμηνές, χαρακτήρας του Θεόδωρου ευθυνόταν για την ανεπιτυχή έκβαση της δεύτερης συνάντησης.

Η Κατερίνα, μετά την άκαρπη προσπάθεια προσέγγισης της Νατάσας, αποφάσισε να δράσει σε δυο επιμέρους επίπεδα. Το πρώτο είχε σχέση με το πεδίο της πολιτικής κατά τα χρόνια που διετέλεσε αντιδήμαρχος. Πρωταγωνίστρια στα κοινά, δημιούργησε σχέσεις δοσοληψίας με αρκετούς, δίνοντας προνόμια σε κάποιους και αποφέροντας κέρδη σε άλλους, με αποτέλεσμα εκείνοι να ένιωθαν υποχρεωμένοι ηθικά και οικονομικά. Αυτούς θα τους χρησιμοποιούσε στο να επηρεάσουν περισσότερους ψηφοφόρους υπέρ του συνδυασμού του Θεόδωρου αλλά και να ενσπείρουν αμφιβολίες για τον έτερο συνδυασμό. Θα ενεργούσαν και στις δυο περιπτώσεις προς όφελος της Κατερίνας, της επικεφαλής του επιτελείου του νυν δήμαρχου, που προάσπιζε και τα συμφέροντα του Θεόδωρου στην περιοχή.

Το δεύτερο επίπεδο ταυτιζόταν με την πολιτική του νυν δημάρχου. Όπως ακριβώς εκείνος έδωσε στον Θεόδωρο έργα «της τελευταίας στιγμής», έτσι και η Κατερίνα έθεσε σε εφαρμογή ένα σχέδιο που περιλάμβανε συνεστιάσεις. Φρόντιζε να εφοδιάζει κάποιους έμπιστους υποτακτικούς της με χρήματα για να τραpezώνουν τους θαμώνες του καφενείου, και μετά τις απλόχερες αυτές ενέργειες ξεκινούσε μια συζήτηση για το πολιτικό σκηνικό εξυμνώντας τον νυν δήμαρχο, εκθειάζοντας τον Θεόδωρο αλλά απαξιώνοντας τους υποψήφιους των άλλων συνδυασμών.

Οι ψηφοφόροι θα συμπεραίναν τελικά ότι έβλεπαν λανθασμένα τον Θεόδωρο, τον καταλληλότερο για τον τόπο πολιτικό, και τον νυν δήμαρχο. Ο μηχανισμός αποπροσανατολισμού και παραπλάνησης των κατοίκων είχε στηθεί με λίγα ευρώ. Οι υποτακτικοί πρόθυμοι και η επιτυχία επηρεασμού των καθημερινών θαμώνων του καφενείου με το μέρος τους σίγουρη.

Εκείνοι που σε καθημερινή βάση κατηγορούσαν τον Θεόδω-

ρο για την ανικανότητά του, για την απραξία του και για το ότι ευθυνόταν άμεσα για την καταστροφή του τόπου και την φθίνουσα πορεία, έγιναν τελικά οι καλύτεροι σύμμαχοι του Θόδωρου! Μια «ξένη» προς τον τόπο Κατερίνα ενδιαφερόταν τόσο να ορίσει την πορεία των εκλογών, αλλά στην πραγματικότητα θυσίαζε το μέλλον μας στον βωμό την εκλογής του πολιτικού της αρεσκείας της με την αθρόα συγκομιδή ψήφων. Η παραπλάνηση και οι σύμμαχοι τελικά ορίζουν το εκλογικό αποτέλεσμα;

Σύμμαχος εκ του αντίπαλου συνδυασμού

Ο αποτυχημένος και ακατάλληλος Θεόδωρος στην προσπάθεια «μάζωξης» των ψήφων δημιούργησε συμμαχούς· ο νυν δήμαρχος με τα έργα του, η Κατερίνα με την πονηριά και την προσωπική παρουσία της. Ένας ανέλπιστος σύμμαχος έγινε ο αφελής Βαγγελάκης, υποψήφιος από τον έτερο συνδυασμό. Μέλος του συλλόγου Σικυωτών, έμελλε, από άγνοια να πεις, από το νεαρό της ηλικίας του, από τον αυθορμητισμό του, από την απειρία του, απ' όλα αυτά μαζί να διαδραματίσει καθοριστικό ρόλο στην έκβαση των εκλογών. Ο ίδιος πίστευε ότι είναι ένα σπουδαίο, έξυπνο, αγαπητό πρόσωπο. Διαλαλούσε ότι θα συγκεντρώσει πολλούς ψήφους, λόγω του ότι ασχολούνταν με τον τοπικό σύλλογο, και ότι θα κερδίσει ο συνδυασμός τους με τον ίδιο να συγκεντρώνει τους περισσότερους ψήφους και να λαμβάνει τελικά το χρίσμα του προέδρου!

Αυτός ίσως ευθυνόταν για το επιχείρημα του Θεόδωρου: «Σικυώτη πρόεδρο θα βγάλουμε;», κάτι που φρόντιζε ο Θεόδωρος να αναπαράγει μπροστά σε όλους. Ο Βαγγελάκης διατυμπάνιζε ότι ο συνδυασμός τους, αν και ανεξάρτητος, τασσόταν φανερά υπέρ του νέου διεκδικητή της δημαρχίας, και απέναντι από τον νυν δήμαρχο. Στο άκουσμα της προτίμησής του δημιούργησε αντιπάθειες σε μερίδα ατόμων που υποστήριζαν τον νυν δήμαρχο και ήταν εναντίον του Θεόδωρου. Αυτομάτως έχασε ο συνδυασμός και άλλους ψηφοφόρους.

Σε κάποιες περιπτώσεις ο Βαγγελάκης, μη γνωρίζοντας την εκλογική νομοθεσία, έπεφτε σε λάθη, δείχνοντας την ακαταλληλότητά του και τη λανθασμένη κρίση του, με αποτέλεσμα να κα-

τακρίνεται από πολλούς και να χρησιμοποιηθεί αυτό ως επιχείρημα εναντίον του συνδυασμού του. Παρά τις προτροπές των υπολοίπων για προσεκτικό χειρισμό των καταστάσεων και δράση από κοινού, αυτός ως «κατά φαντασία πρόεδρος» αναλάμβανε πρωτοβουλίες και κινήσεις που χρησιμοποιούνταν ως αντεπιχειρήματα από τον Θεόδωρο και το επιτελείο του.

Οι υπόλοιποι του συνδυασμού του, πέραν του ότι είχαν να αντιμετωπίσουν το πολιτικό τείχος που έστηνε ο Θεόδωρος, την εμφανή στήριξη του δημάρχου και την δραστηριότητα της Κατερίνας και των ακολούθων της, είχαν και τον «φαντασμένο πρόεδρο» που μόνο προβλήματα δημιουργούσε στους συνυποψήφιούς του.

Χαρίλαος, ο επαγγελματίας δημαγωγός

Ένας ακόμα απρόσμενος σύμμαχος προέκυψε για τον Θεόδωρο: ο Χαρίλαος. Αν και καταγόταν από το Καλλίμερο, διαβιούσε στη μεγαλούπολη. Ήταν ατίθασος και τυχοδιώκτης. Από μικρός έμπλεκε με μεσιτείες και με εξυπηρετήσεις έναντι ανταλλάγματος. Αργότερα μπήκε στο στρατό ως πενταετούς υποχρέωσης. Έπειτα από χρόνια περιπλάνησης στην Ελλάδα, ο Χαρίλαος κρίθηκε ένοχος για κατάχρηση στον στρατό και τον απέπεμψαν. Τότε επέστρεψε στον τόπο μας. Ανέλαβε κάποια μελίσσια της συζύγου του στο χωριό και παράλληλα έκανε κάποια μεροκάματα ως βαφέας και συντηρητής. Δυστυχώς, όμως, ενεργούσε με παράτυπες δοσοληψίες. Στην περιοχή συζητήθηκε το όνομά του ότι έκανε επιδρομές σε ξένα μελισσοκομεία και, αφού αφαιρούσε το σμήνος από τις κυψέλες, άλλα τα οικειοποιούνταν και άλλα τα πουλούσε.

Ο Χαρίλαος εντόπισε το πάθος των υποψηφίων και φυσικά το εκμεταλλεύτηκε δεόντως. Πλησίασε τον νέο υποψήφιο δήμαρχο και έναν υποψήφιο περιφερειακό σύμβουλο και τους έπεισε ότι θα τους στήριζε, φυσικά με κάποια ανταπόδοση. Οι υποψήφιοι τού έδωσαν, λοιπόν, χρήματα για να κινηθεί ελεύθερα στο κυνήγι των ψήφων!

Στην δική μας κοινότητα πλησίασε τη Νατάσα. Επικαλέστηκε τους οικογενειακούς δεσμούς τους και ότι δεν ξεχνούσε το καλό που έκανε ο πατέρας της Νατάσας στηρίζοντας τον Χαρίλαο στις δύσκολες ώρες που περνούσε. Θεωρούσε χρέος του να βοηθήσει την Νατάσα και τον συνδυασμό της. Ο ηθικός και αγωνιστικός Χαρίλαος τασσόταν στο επιτελείο της Νατάσας για να προσφέρει

σημαντική βοήθεια στον αγώνα της.

Ξεκίνησε περιοδεία στα χωριά, σε σπίτια που τον ήξεραν και σε πυρήνες οικογενειών για να αντλήσει ψήφους. Σε κάθε σπίτι συζητούσε τις αλλαγές που έπρεπε να γίνουν στον τόπο, δήλωνε ότι υποστήριζε τον νέο συνδυασμό και θα τους κρατούσε ενήμερους μέχρι το τέλος της εκλογικής περιόδου. Πάντα, βέβαια, άφηνε παράθυρα διαφυγής και αλλαγής ρότας. Αυτό ήταν το σχέδιό του. Έτσι, πέρασε από σπίτια κατοίκων και των τεσσάρων οικισμών και κατέγραψε το «ρεύμα των εκλογών» και τους αναποφάσιστους.

Οι κινήσεις του προβλημάτισαν τόσο τον νυν δήμαρχο, αφού ο Χαρίλαος είχε ταχθεί με τον αντίπαλο υποψήφιο, όσο και τον Θεόδωρο που έβλεπε έναν σύμμαχο του αντίπαλου συνδυασμού με θρασύτητα να επηρεάζει τους ψηφοφόρους.

Ο στόχος του Χαρίλαου ήταν να φέρει σε δύσκολη θέση τον Θεόδωρο. Πόνταρε ότι από το πάθος του για εξουσία θα έδινε τα πάντα ώστε να κερδίσει τις εκλογές. Οπότε ήταν σίγουρο ότι θα τον πλησίαζαν και θα του προσέφεραν χρηματικά ανταλλάγματα για να σταματήσει τις κινήσεις του και μάλιστα και κάτι παραπάνω, αν δούλευε υπέρ τους.

Αν, βέβαια, εκλεγόταν η Νατάσα, ο Χαρίλαος θα ήταν και πάλι ευνοούμενος. Ένα παράσιτο με γνώμονα το προσωπικό του όφελος είτε με τον έναν είτε με τον άλλο τρόπο.

Η «προεκλογική περίοδος» του Χαρίλαου

Η προεκλογική περίοδος για τον Χαρίλαο ήταν, λοιπόν, ένα διαρκές τρέξιμο: συναντήσεις, συμφωνίες, συλλογή πληροφοριών. Τρεις μέρες πριν από τις εκλογές στο «παζάρι», το μεγάλο εβδομαδιαίο γεγονός της πρωτεύουσας του δήμου, όπου όλοι οι υποψήφιοι σουλατσάρουν για να υπενθυμίσουν τη συμμετοχή τους, σε ένα καφενείο με θαμώνες του παζαριού βρέθηκαν παρέα ο Χαρίλαος με τον Θεόδωρο και τη Δέσποινα, την αδερφή τού Θεόδωρου!

Πριν από μέρες τυχαία είχε συναντηθεί ο Χαρίλαος με την Δέσποινα. Συνομίλησαν για λίγο σε πολύ φιλικό κλίμα και η χαριτωμένη κυρία έφερε μεθοδικά τη συζήτηση στις εκλογές και τη στάση του συνομιλητή της. Ήταν μια παράσταση όπου η αράχνη ύφαινε τον ιστό της και το θύμα θα κολλούσε πρόθυμα επάνω του. Δεν ήξερε ότι το θύμα ήταν ο θύτης και η Δέσποινα και ο Θεόδωρος τα θύματα. Εκεί, έξω στον δρόμο, συμφώνησαν να πιουν έναν καφέ στο παζάρι σε κοινή θέα, ώστε να μην υπάρχει δόλος ή κάτι μεμπτό για τους υπόλοιπους. Ο Χαρίλαος συμφώνησε κι έτσι, τη μέρα λαϊκής αγοράς της περιοχή μας, βρέθηκαν στο καφενεδάκι.

Η συζήτησή τους κινήθηκε πάνω στα πεπραγμένα της προεκλογικής περιόδου και σε παλαιότερες συνεργασίες των δυο τους. Η πανέξυπνη Δέσποινα εύστοχα απορούσε πώς και δεν κατέβηκε ο Χαρίλαος στον στίβο της πολιτικής, αφού αποτελούσε ενεργό και αξιοσέβαστο πρόσωπο με επιρροή και ορθή κρίση! Ο Χαρίλαος ανέβηκε ψυχολογικά και φάνταζε ως πολύχρωμο παγώνι, αλλά παρίστανε το θύμα που έμπλεκε στις γαλιφιές της Δέσποινας.

Ο Θεόδωρος έπρεπε να χαιρετίσει κάποιους και απομακρύν-

θηκε εντέχνως από την παρέα. Στην ουσία ήταν μια δικαιολογία αποχώρησης, ώστε η Δέσποινα να παγιδεύσει στον ιστό της τον Χαρίλαο, πείθοντάς τον να συμφωνήσει να αλλάξει πλευρά υποστήριξης. Η Δέσποινα τόνιζε συνεχώς ότι πολλοί κάτοικοι εκτιμούσαν τον Χαρίλαο, πως είχε ένα απλό καθημερινό προφίλ και τον θεωρούσαν δικό τους άνθρωπο. Σε δεύτερη φάση η Δέσποινα εξέφρασε την απορία της για τον συνδυασμό που στήριζε ο Χαρίλαος αλλά αυτό ήταν, όπως ανέφερε, δικαίωμά του.

Σε τρίτη φάση αναφέρθηκε στον Θεόδωρο, και προέβαλε ως επιχείρημα ότι ο αδερφός της επιδίωκε να επανεκλεγεί ώστε να ολοκληρώσει το έργο του, να δημιουργήσει καλύτερες προϋποθέσεις για τους κατοίκους και ότι, δυστυχώς, ήταν ο μόνος που αγαπούσε τον τόπο! Ένα άτομο με τις αρετές του Χαρίλαου, τόνισε, θα του ήταν πολύ χρήσιμο. Θα ήταν το δεξί χέρι του Θεόδωρου και θα τον βοηθούσε καθημερινά στο έργο του, με κάποιες φυσικά απολαβές. Μια συγκαλυμμένη δωροδοκία από τον Θεόδωρο μέσω της Δέσποινας για να κερδίσει τη στήριξη του Χαρίλαου. Ο Χαρίλαος δεν ήθελε και πολύ να πειστεί· ενέδωσε αμέσως στον τρόπο με τον οποίο παρουσιαζόταν ο υποψήφιος νυν πρόεδρος και το έργο του από την αδερφή του.

Η επιστροφή του Θεόδωρου στην παρέα σηματοδότησε την αφετηρία μιας «συνεργασίας» καθώς και την ανατροπή στο πολιτικό παρασκήνιο. Ο Θεόδωρος ξανακάθισε στην παρέα και η Δέσποινα τού έγνεψε με νόημα, σφραγίζοντας έτσι τη συνεργασία του Χαρίλαου με τον Θεόδωρο. Εκείνος, αφού ζήτησε συγγνώμη για την ολιγόωρη απουσία του, διεύρυνε τη συζήτηση γύρω από τις εκλογές και τη στήριξη του Χαρίλαου. Ήταν πολύ θετικός στην υποψηφιότητα νέων προσώπων του αντίθετου συνδυασμού χωρίς πολιτική εμπειρία! Ο Χαρίλαος συμφώνησε ότι ξεκίνησε μαζί τους, επειδή είχαν ένα όραμα για τον τόπο, αλλά τελικά αποδείχτηκαν μια χλιαρή παρέα! Ο Θεόδωρος ανέφερε ότι ο Χαρίλαος θα του ήταν χρήσιμος στον προεκλογικό αγώνα των τελευταίων ημερών, εφόσον δεν είχε άλλες προτεραιότητες. Ο Χαρίλαος απάντησε ότι θα έπρεπε να πραγματοποιήσει την τελευταία επίσκε-

ψή του στα σπίτια των οικισμών που επηρέαζε και θα βοηθούσε έτσι με τον καταλληλότερο τρόπο!

Ο Θεόδωρος, μετά τη συγκατάθεση του Χαρίλαου για συνεργασία, έβγαλε από την τσέπη δυο φακέλους και τους προσέφερε απλόχερα στον Χαρίλαο για τα «τρέχοντα έξοδα» του αγώνα του: «Τα χρήματα που σου όφειλα για εργασίες» τόνισε με νόημα. «Ελπίζω να φτάνουν»! Ο Χαρίλαος έριξε μια ματιά, είπε ότι ήταν όλα καλά και τον ευχαρίστησε γι' αυτό. Ο στόχος και των δύο είχε επιτευχθεί!

Αμέσως ο Χαρίλαος ξεκίνησε για τα χωριά, να κάνει την τελική του επίσκεψη και να συνομιλήσει με τους ανθρώπους του για την «καταλληλότητα» των υποψηφίων. Ήθελε να δώσει το δικό του στίγμα και να κατευθύνει τους ψηφοφόρους προς το μέρος που πλέον εκπροσωπούσε. Η κατεύθυνση ήταν τώρα διαφορετική από την αρχική. Ο Θεόδωρος αποτελούσε τον ιδανικό υποψήφιο!

Σε όλους ανέφερε χαρακτηριστικά ότι ήταν πολύ καλές οι ιδέες του νέου συνδυασμού, αλλά ο Θεόδωρος μπορούσε να αναπτύξει τον τόπο ως σταθερή δύναμη και γνώστης των τοπικών κοινωνιών και να συνεχίσει το έργο που είχε μείνει στη μέση. Η προπαγάνδα ξεκίνησε και πλέον ο χρόνος μετρούσε αντίστροφα για τον συνδυασμό της Νατάσας «Οραματίζομαι και πράττω».

Ο Χαρίλαος περνούσε όλο και συχνότερα από τα καφεενεδάκια των χωριών, όπου με κεράσματα «φύτευε» την αμφιβολία στην ιδέα του νεανικού συνδυασμού και «δημαγωγούσε» τους ψηφοφόρους ώστε να ψηφίσουν τον Θεόδωρο. Έκανε εξαιρετική δουλειά.

Οι υποψίες του κυρ Παντελή

Την ημέρα της συνάντησης του Χαρίλαου με τον Θεόδωρο στην πόλη, ένας ακόμα υποψήφιος των χωριών μας στις εκλογές επισκέφτηκε το παζάρι. Αυτός, όμως, διέφερε, επειδή έκανε την καθιερωμένη του επίσκεψη για τις αγορές του. Μια γραφική φιγούρα χαμηλών τόνων, ο άνθρωπος του πνεύματος, ο κυρ Παντελής. Οι εκλογές γι' αυτόν ήταν μια διαδικασία που έπρεπε απλώς να περαιωθεί.

Στο πέρασμά του από το καφεενεδάκι διέκρινε τις φιγούρες της Δέσποινας, του Θεόδωρου και του Χαρίλαου. Προσπέρασε όμως αδιάφορα σαν να μην είδε τίποτα. Όταν επέστρεψε στο βιβλιοπωλείο του, σκεπτόταν το γεγονός και του γεννήθηκε το ερώτημα τι να γύρευε ο Χαρίλαος μαζί με τη Δέσποινα και τον Θεόδωρο. Στο μυαλό του τριγύριζε μια ιστορία προδοσίας και χρηματισμού, ένα σενάριο κατασκοπείας, επειδή γνώριζε το ποιόν του Χαρίλαου αλλά και το πάθος του Θεόδωρου.

Στο βιβλιοπωλείο ήρθε τυχαία ένας συγγενής του Χαρίλαου. Ο κυρ παντελής έφερε εύκολα τη συζήτηση στον Χαρίλαο και τις εκλογές: «Μην τον εμπιστεύεστε, είναι άνθρωπος που θέλει να κερδίσει από οποιαδήποτε πλευρά εις βάρος του τόπου. Είναι άνθρωπος αχάριστος και κοιτάζει μόνο τον εαυτό του. Γι' αυτό και τον έδιωξαν απ' τον στρατό. Αν ήταν καλός χαρακτήρας θα έμενε». Αυτές οι κουβέντες ενίσχυσαν τη σκέψη και έφεραν ανησυχία στον κυρ Παντελή.

Έπειτα απ' αυτό αποφάσισε να μεταβεί σε ένα παραδοσιακό καφενείο, όπου σύχναζε ο Περικλής, ένα πρόσωπο του στενού περιβάλλοντος του Χαρίλαου που ανήκε στον υπόκοσμο, αφού

ήταν υπότροπος για οικονομικά αδικήματα. Τον βρήκε να πίνει τσίπουρο με μια άγνωστη παρέα. Τον κάλεσε απόμερα και του ζήτησε να μάθει για τη συνομιλία του Χαρίλαου με τον Θεόδωρο. Ο κυρ Παντελής είχε στο χέρι τον Περικλή για μια ακάλυπτη επιταγή την οποία συμφώνησε να του την επιστρέψει. Δούναι και λαβείν. Ο Περικλής συμφώνησε, θα μάθαινε άμεσα όλα τα νέα περί Χαρίλαου και Θεόδωρου και θα περνούσε την επομένη από το βιβλιοπωλείο του κυρ Παντελή να τον ενημερώσει.

Πραγματικά, την επόμενη μέρα ο Περικλής επισκέφτηκε τον κυρ Παντελή. Τα νέα ήταν πολλά, άξιζε το τίμημα. Αρχική θέση του Χαρίλαου ήταν να συνταχθεί με τον νέο υποψήφιο δήμαρχο, επειδή ο υποψήφιος νυν δήμαρχος στη θέση του επικεφαλής του προεκλογικού του αγώνα έβαλε την Κατερίνα, ενώ θα μπορούσε να ήταν εκείνος με κάποια αμοιβή και μια θέση ειδικού συμβούλου σε περίπτωση εκλογής. Το κίνητρό του η εκδίκηση και τα χρήματα. Τάχθηκε υπέρ του νέου υποψηφίου και επέφερε ισχυρά πλήγματα στο επιτελείο του νυν δημάρχου. Ήταν ικανότατος δημαγωγός. Ο υποψήφιος δήμαρχος του έδωσε χρήματα για τα τρέχοντα έξοδα του προεκλογικού αγώνα. Σε περίπτωση εκλογής του θα είχε μια θέση εποχιακού στον δήμο αλλά και ένα ακόμη ποσό για τις υπηρεσίες που προσέφερε προεκλογικά!

Όσο για το τοπικό αγώνα, ο Χαρίλαος τάχθηκε αρχικά με τον συνδυασμό «Οραματίζομαι και πράττω», με σκοπό να ταρακουνήσει τον Θεόδωρο και το επιτελείο του νυν δημάρχου, που ήταν εμφανώς πίσω από τον Θεόδωρο, ώστε να ωφεληθεί από εκείνους. Έτσι, μετά τη συνάντηση με τον «ενοχλημένο Θεόδωρο», εξασφάλισε από τη μια χρήματα κι από την άλλη υπόσχεση για μια θέση στην κοινότητα αλλάζοντας την υποστήριξή του!

Ο κυρ Παντελής, όπως υποσχέθηκε, επέστρεψε την επιταγή στον απατεωνίσκο Περικλή. Αφού έμαθε όλα αυτά που διαδραματίζονταν στο παρασκήνιο και τις υποχθόνιες συμφωνίες του Χαρίλαου, προχώρησε στην ενημέρωση των υποψηφίων του συνδυασμού του «αποκρύπτοντας» την πηγή.

Η Νατάσα, με το άκουσμα των νέων, ένιωσε μεγάλη απογοήτευση. Η επόμενη μέρα ήταν καθοριστική, μιας κι έπειτα από δύο επισκέψεις της σε δικούς της ανθρώπους διαπίστωσε την ορθότητα των πληροφοριών για την υποστήριξη του Χαρίλαου στον Θεόδωρο.

Δεν γνωστοποιήθηκε δημόσια ούτε ειπώθηκε κάτι για τον Χαρίλαο, επειδή η ώρα για τις εκλογές πλησίαζε και ήταν πλέον περιττό. Ο συνδυασμός «Οραματίζομαι και πράττω» προδόθηκε από τον Χαρίλαο και από τις συνομωσίες.

Η ανοιχτή τηλεφωνική ακρόαση

Η προεκλογική διαδικασία παραδοσιακά περιελάμβανε επισκέψεις από τους υποψηφίους στα σπίτια των ψηφοφόρων, όπου μέσα από τις κατ' ιδίαν συνομιλίες προσπαθούσαν να τους πείσουν για το έργο που θα επιτελούσαν ή απλά να τους υπενθυμίσουν τους στενούς οικογενειακούς δεσμούς τους.

Ένας άλλος τρόπος ήταν οι συγκεντρώσεις, στα καφενεία ή στις πλατείες, όπου δινόταν η ευκαιρία στους υποψήφιους να συνομιλήσουν με τους θαμώνες και να τους κεράσουν όλους.

Τα μέλη του συνδυασμού «Οραματίζομαι και πράττω» ξεκίνησαν μεμονωμένες επισκέψεις σε σπίτια, στους κατοίκους των οικισμών. Αποφάσισαν να πραγματοποιήσουν από κοινού και κάποιες συγκεντρώσεις σε καφενεία, να σταθούν απέναντι στους ψηφοφόρους και να τους δώσουν απαντήσεις σε ερωτήματα για να δείξουν ότι ήταν διαφορετικοί από τους συνηθισμένους επαγγελματίες της πολιτικής.

Έκαναν και τρεις συγκεντρώσεις. Η πρώτη θα γινόταν το πρωί στη Χαρμίδα, όπου θα μιλούσαν οι δύο υποψήφιοι. Έπειτα, στη μία το μεσημέρι, θα γινόταν συγκέντρωση στο Καλλίμερο, όπου όλοι θα ήταν παρόντες. Ακολούθως, το απόγευμα στη Νέα Σικύη και τέλος το βραδάκι στις οκτώ στο Πανώριο, στην ταβέρνα του μπάρμπα Ορέστη.

Τις πρωινές ώρες τα αυτοκίνητα των δύο υποψηφίων ξεκίνησαν για την Χαρμίδα. Οι κάτοικοι τους υποδέχτηκαν με θετικό κλίμα. Αφού μίλησαν για τον τόπο και τον τρόπο ανάπτυξής του, τον λόγο έλαβαν οι κάτοικοι με τις ερωτήσεις και τις απορίες

τους. Οι δύο υποψήφιοι, γνωρίζοντας τη νοοτροπία που επικρατούσε, στάθηκαν στο πώς οι ψηφοφόροι μπορούσαν να επιλέξουν τους σωστούς υποψήφιους. Μπορεί κάποιος να ήταν «καλό παιδί», να θεωρούνταν κατάλληλος γαμπρός ή νύφη αλλά να μην μπορούσε να προασπιστεί τα συμφέροντα του τόπου. Από την άλλη μπορεί να ήταν συγγενής ή φίλος αλλά πάλι να μην ήταν κατάλληλος. Να ψήφιζαν όλοι με γνώμονα την καταλληλότητα του υποψηφίου.

Σε αυτό το σημείο η συζήτηση έπρεπε να κινηθεί σε τέτοιο μοτίβο, διότι οι κάτοικοι της Χαρμίδης προέρχονταν από το Καλλίμερο και δεν ξεχνούσαν τους οικογενειακούς τους δεσμούς. Τους είχαν δοθεί παλαιότερα κοινόχρηστες εκτάσεις για να εγκαταστήσουν τις κτηνοτροφές μονάδες τους. Εκεί δημιούργησαν ένα είδος κτηνοτροφικού πάρκου και έναν οικισμό μέσα στο δάσος. Ήταν στενά δεμένοι με τους Καλλιμερίτες.

Το μεσημέρι, στην πλατεία του Καλλίμερου και στην κοινόχρηστη αίθουσα της εκκλησίας, μαζεύτηκαν κάτοικοι για την συγκέντρωση του συνδυασμού. Στους παρευρισκομένους μοιράστηκε ένα φυλλάδιο με τις θέσεις τους σε θέματα που απασχολούσαν την τοπική κοινωνία αλλά και το πρόγραμμα ανάπτυξης που θα ακολουθούσε ο συνδυασμός. Το κοινό αποτελούνταν από νεαρές κυρίως ηλικίες. Υπήρχε εκπρόσωπος σχεδόν από κάθε οικογένεια. Το κλίμα ήταν καλό και οι ανησυχίες των παρευρισκομένων πολλές για το μέλλον του τόπου.

Το απόγευμα είχε σειρά ο οικισμός της Νέας Σικύης. Στο κεντρικό καφενείο, την μπακαλοταβέρνα μαζεύτηκαν οι κάτοικοι και τους μοιράστηκαν τα φυλλάδια. Πρώτη φορά συνδυασμός έδινε γραπτές υποσχέσεις στον κόσμο τις οποίες θα ήταν υποχρεωμένοι να πραγματοποιήσουν.

Στην συνάντηση αυτή πρώτος έλαβε τον λόγο ο Σταμάτης. Ξεκίνησε να λέει ότι είχε δει την ανάπτυξη άλλων τόπων μέσα από την συλλογικότητα και τη συνεργασία των κατοίκων. Ανέπτυξε τις θέσεις τους ως προς την ανάπτυξη του τόπου σε περι-

πτωση που εκλεγεί ο συνδυασμός. Η Γιαννούλα μίλησε για τα φαντάσματα του παρελθόντος, για τα κίνητρα που έπρεπε να δοθούν στους νέους ανθρώπους, ώστε να επιστρέψουν και να επενδύσουν στον τόπο μας. Έπειτα μίλησε ο Μάρκος για τις προοπτικές ανάπτυξης μέσω προγραμμάτων και επιχορηγήσεων που μπορούσαν να λάβουν από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Ακολούθησε ο Βαγγελάκης. Με την σειρά του ανέπτυξε τις θέσεις του για τον πολιτισμό και την πολιτιστική ανάδειξη του τόπου.

Έμεινε η Νατάσα στο τέλος. Σε όλη την διάρκεια της συγκέντρωσης ήταν σιωπηλή και επενέβαινε μόνο όταν κάποιος ομιλητής εκσφενδόνιζε κατηγορίες προς τον Θεόδωρο. Τον διέκοπτε στρέφοντάς τον ξανά προς το σχεδιασμό και τις θέσεις του συνδυασμού. Πήρε τον λόγο εκθέτοντας τις προτάσεις τους για το πώς θα γινόταν καλύτερη η τοπική κοινότητα. Οι συγκοινωνίες έπρεπε να αναπτυχθούν, ο πολιτισμός να αναδειχθεί και να δημιουργηθούν επισκέψιμοι χώροι. Βασικό σημείο η δημιουργία εκδηλώσεων, ώστε να προσελκύεται ο κόσμος. Άλλο βασικό σημείο η βοήθεια στους μόνιμους κατοίκους και η ιδιαίτερη μέριμνα για τους ηλικιωμένους.

Οι κάτοικοι ακούγανε με προσοχή και θα έλεγε κανείς ότι η συγκέντρωση ήταν επιτυχημένη. Οι υπόλοιποι υποψήφιοι ήταν χαρούμενοι για το αποτέλεσμα. Όμως η Νατάσα ήταν σκεφτική και προβληματισμένη.

Συνέχισαν για το Πανώριο. Στη διαδρομή προς το Πανώριο η Νατάσα παρέμεινε πάλι σιωπηλή. Κατέληξαν στην πλατεία του χωριού και μπήκαν στην ταβέρνα. Ο μπάρμπα Ορέστης τους υποδέχτηκε με τις καλύτερες και εγκάρδιες ευχές του για επιτυχία. Κάθισε στην παρέα μαζί τους και τους ρώτησε για το πώς πήγαινε ο αγώνας τους. Ανέφερε την καινοτομία με το φυλλάδιο, τις συγκεντρώσεις, τις πρωτοποριακές ενέργειες, την κατανομή των ρόλων και τομέων.

Η άποψη του μπάρμπα Ορέστη ήταν σημαντικότερη και σοφή. Η Νατάσα τότε ανοίχτηκε μπροστά σε όλους. Μπορεί ο ελπι-

δοφόρος συνδυασμός να ήθελε να αλλάξει τα τοπικά δρώμενα, να αλλάξει την ιδεολογία διενέργειας των εκλογών, αλλά δυστυχώς η περιοχή δεν ήταν έτοιμη να δεχτεί αυτού του είδους τις καινοτομίες. Δεν ήταν σε θέση να αναγνωρίσει την πρόοδο και την ανάπτυξη.

Όλοι απόρησαν. Η Νατάσα συνέχισε. Στη Χαρμίδα η συνάντηση ήταν επιτυχημένη, αλλά οι κάτοικοι συνδέονται με συγγενικούς δεσμούς με τους κατοίκους του Καλλίμερου και μάλιστα με τον Θεόδωρο και άλλους δυο βασικούς υποψηφίους του συνδυασμού του. Οπότε το χωριό θα μείνει πιστό και ακόλουθο του συνδυασμού του Θεόδωρου.

Στο Καλλίμερο πήγε καλά η συνάντηση με τους κατοίκους, αλλά οι νέοι ήταν οι μόνοι που πιστεύουν όλα αυτά και έχουν ανοικτούς ορίζοντες. Την τύχη και το ρεύμα θα το έδιναν όμως οι ηλικιωμένοι, που ήταν εξαρτημένοι από τον Θεόδωρο. Άλλοι δεν μπορούσαν να κατανοήσουν την ανάπτυξη ή να δουν την ενέργεια και τα θέλω των νέων ανθρώπων.

Έπειτα, στη Νέα Σικύη, η Νατάσα διαπίστωσε στην αρχή της συνάντησης ότι κάποια κυρία είχε στα χέρια ένα τηλέφωνο κινητό με αναμμένη την οθόνη. Κατάλαβε λοιπόν ότι ήταν σε ανοικτή ακρόαση σίγουρα με τον Θεόδωρο.

Ο Θεόδωρος ήθελε να ακούει τα πάντα. Τρομοκρατήθηκε για τις καινοτόμες δράσεις του νέου συνδυασμού και δεν δίστασε να επιστρατεύσει τους ρουφιάνους του. Γι' αυτό η Νατάσα επενέβαινε και διέκοπτε τους ομιλητές όταν πήγαιναν να κατηγορήσουν τον Θεόδωρο. Μ' όλη την καλή διάθεση που διέθεταν θέλησαν να ενημερώσουν τους κατοίκους για το όραμα, τις προτάσεις και να ακούσουν τα προβλήματά τους, αλλά δυστυχώς κάποιοι δεν επικεντρώθηκαν στο προγράμματα και τις ανησυχίες της ομάδας του συνδυασμού. Οι «υποτακτικοί» του Θεόδωρου ήταν παντού. Ακόλουθοι και θύματά του. Τέτοιο ήταν το επίπεδο ανθρώπων που δούλευαν για τη συντήρηση της θέσης ενός απαξιωμένου προέδρου.

Τα νέα και οι τοποθετήσεις της Νατάσας άφησαν άφωνους τους υπόλοιπους. Η Νατάσα συνέχισε επικροτώντας τον μπάρμπα Ορέστη που με τον τρίτο συνδυασμό θα εξέλεγαν έναν τοπικό σύμβουλο από το Πανώριο και θα είχαν λόγο μέσα στο συμβούλιο. Κάλεσε, λοιπόν, όλους να σταματήσουν τα πολιτικά και να απολαύσουν τις γεύσεις του μπάρμπα Ορέστη, να πιουν ένα τσιπουράκι όλοι μαζί ανέμελα.

Η Νατάσα ήξερε ότι οι εκλογές είχαν χαθεί επειδή ο κόσμος δεν ήταν καθόλου έτοιμος να δεχτεί την πρόοδο και την ανάπτυξη.

Η παρακολούθηση

Δυστυχώς, δεν ήταν το μόνο ευτράπελο περιστατικό η αναμετάδοση με την ανοικτή τηλεφωνική ακρόαση, ώστε να μάθει ο Θεόδωρος τις απόψεις και τις θέσεις των αντιπάλων του, αλλά ακολούθησαν κι άλλα.

Κατά τη διάρκεια της προεκλογικής περιόδου οι υποψήφιοι, κυρίως οι δύο βασικοί διεκδικητές του τίτλου που απειλούσαν τον Θεόδωρο, τέθηκαν υπό παρακολούθηση! Καθημερινά και πολλές φορές ο γιος του Θεόδωρου περνούσε τάχα αδιάφορα από τα σπίτια των δύο βασικών υποψηφίων για να εντοπίζει τις κινήσεις τους. Μ' αυτόν τον τρόπο έδειχνε ο Θεόδωρος ότι αναγνώριζε την ανεπάρκειά του και φοβόταν για τη θέση του. Η αδερφή του Θεόδωρου τριγυρνούσε στο χωριό και παρατηρούσε κι αυτή τις κινήσεις των δύο βασικών υποψηφίων.

Η Νατάσα μέσα σε όλα αυτά συνέχιζε το δημοσιογραφικό της λειτούργημα. Πήγε στο σπίτι του Αλέξανδρου, ενός συγχωριανού και συμμαθητή της. Αν και ήταν μεγαλωμένος στη Νέα Σικύη, έμεινε μόνιμα στο Καλλίμερο. Ο λόγος επίσκεψης ήταν η πρόταση ανάπτυξης της οικιακής βιοτεχνίας με παραδοσιακά προϊόντα, κάτι που ο ίδιος είχε ξεκινήσει. Ένα άρθρο που επιμελούνταν η ίδια για να αναδείξει τις οικογενειακές επιχειρήσεις και να τις συνδέσει με την ανάπτυξη της τοπικής οικονομίας.

Ο Αλέξανδρος ήταν τοπικός σύμβουλος με την παράταξη του Θεόδωρου. Παρόλο που κατέκρινε τη διοίκηση του Θεόδωρου, αναγκαστικά ακολουθούσε το άρμα του. Οπότε η Νατάσα και ο Αλέξανδρος συμφώνησαν να μην επεκταθεί η συζήτηση στο ζήτημα των εκλογών, μιας και δεν έθεσε εκ νέου υποψηφιότητα.

Συνομίλησαν για την ευημερία του τόπου και είπαν να πιουν έναν καφέ στη βεράντα. Ο γιος του Θεόδωρου, βλέποντας την Νατάσα στο σπίτι του Αλέξανδρου, επικοινωνήσε αμέσως με τον πατέρα του και του το μετέφερε. Ο Θεόδωρος πάλι επικοινωνήσε αγχωμένος με τον Αλέξανδρο και απαίτησε να διώξει την Νατάσα και να μην της μιλήσει. Ο Αλέξανδρος του είπε ότι συνεργαζόταν μαζί της για ένα ρεπορτάζ.

Μέσα στην παράνοιά του, ο Θεόδωρος, επικοινωνήσε με το γραφείο του νυν δημάρχου και διαμαρτυρήθηκε για το ότι η Νατάσα πήγε στο σπίτι του Αλέξανδρου, ο οποίος είχε μεγάλο σόι, με σκοπό να τον επηρεάσει. Επειδή ο νυν Δήμαρχος υποσχέθηκε στήριξη στον Θεόδωρο, έβαλε με την σειρά του την Κατερίνα να επικοινωνήσει με τη Νατάσα για να την αποτρέψει από να πηγαίνει σε σπίτια και να κάνει συζητήσεις για το θέμα των εκλογών!

Δυστυχώς για τη Νατάσα, ο νυν δήμαρχος και η υπεύθυνη του επιτελείου του Κατερίνα διαδραμάτισαν σημαντικό ρόλο στις εκλογές. Η πυξίδα έδειξε «το εκλογικό αποτέλεσμα».

Ο φανατισμός του Θωμά

Ο Θωμάς, ένας μεσόκοπος φιλήσυχος κάτοικος του Καλλιμέρου, εργαζόταν σε εργοστάσιο στην πόλη και παράλληλα ασχολούνταν ως αγρότης μικροκαλλιεργητής. Στα νεανικά του χρόνια πήγε στη Γερμανία για ένα καλύτερο μέλλον. Ο δρόμος, όμως, δεν ήταν στρωμένος με ροδοπέταλα και αποφάσισε να επιστρέψει στην Ελλάδα. Έπειτα από την αποτυχία να κάνει δική του δουλειά, επέστρεψε στη γενέτειρά του. Στο χωριό, δυστυχώς, δεν είχε οικονομικό ορίζοντα.

Τότε επενέβησαν δυο άτομα που μεγάλωσαν μαζί του. Η Γιαννούλα, που είχε δικό της μαγαζί στην πόλη και ξεκινούσε για δεύτερο, και ο Μάρκος που δούλευε σε όμιλο επιχειρήσεων. Σε σύντομο χρονικό διάστημα βρέθηκε μια δουλειά σε εργοστάσιο στην πόλη με την εγγύηση της Γιαννούλας. Σύντομα ο Θωμάς ξεκίνησε να εργάζεται εκεί και να έχει ένα καλό εισόδημα. Ο Μάρκος τον μύησε στα αγροτικά, αφού ο ίδιος είχε αμπέλι και παρασκεύαζε δικό του κρασί. Ο Θωμάς λίαν συντόμως καλλιεργούσε τη γη του και έβγαζε τα δικά του προϊόντα.

Όταν ο Θωμάς πίστεψε ότι απέκτησε δύναμη και δεν χρειαζόταν τους φίλους του, οι οποίοι του έδωσαν απλόχερα και ανιδιοτελώς τη βοήθειά τους, τους αντικατέστησε με έναν συγγενή του, τον Θεόδωρο, που με κάποιες μη νόμιμες διαδικασίες του παραχώρησε με ενοίκιο κάποιες κοινόχρηστες εκτάσεις. Το αντάλλαγμα γι' αυτού του είδους τις υπηρεσίες; Να δημιουργηθεί μεταξύ τους μια σχέση υποτέλειας. Να γίνει ο Θωμάς ένας σύγχρονος δούλος του Θεόδωρου. Του πετούσε ένα «κομματάκι» κι αυτός ευχαρίστως έτρεχε στις προσταγές του.

Ο καλοσυνάτος άβουλος Θωμάς αγνοούσε αυτό που έβλεπε όλο το χωριό και νόμιζε ότι κατείχε σημαντική θέση πίσω από το άρμα του Θεόδωρου. Αυτή η κατάσταση του έδωσε το προσωνύμιο μπάρμπα Θωμάς. Έκοψε κάθε σχέση με τους φίλους του και έμεινε μόνος. Η μοναξιά του τον έκανε να κυλίσει στην κατάθλιψη, αυτό ήταν το θέλημα του Θεόδωρου.

Κάποια δάνεια από τον Θεόδωρο και κάτι δανεικά χαμένα από φίλους του τον φέρανε σε άσχημη ψυχολογική θέση. Μόνη παρηγοριά του έγινε το ποτό. Ήταν πια εξαρτημένος από την επίσκεψή του στην ταβέρνα για να πιει τα τσίπουρα και τις μπύρες του. Η οικονομική κατάστασή του τόσο άθλια, ώστε να λέει στον ταβερνιάρη να γράψει τους βερεσέδες του στο τεφτέρι για να τον ξεχρεώσει αργότερα, όταν πληρωθεί από το εργοστάσιο στο τέλος του μήνα.

Αυτός όμως θα έπαιζε άθελά του έναν ακόμη σημαντικό ρόλο στην εκλογή του Θεόδωρου. Ο Θωμάς ήταν όλο μούτρα, γεμάτα δηλητήριο που έσταζε σε κάθε λέξη του. Μιλούσε απαξιωτικά προς τους πρώην φίλους του και τους χαρακτήριζε χαμένους, επειδή πήγαιναν με τον «χαμένο συνδυασμό». Μάταια αυτοί προσπαθούσαν να του εξηγήσουν ότι ήθελαν να τους δοθεί η ευκαιρία να αλλάξουν τη στασιμότητα και να φέρουν την ανάπτυξη. Ο Θωμάς τους έδιωχνε με τρόπο ανάρμοστο, χωρίς καν να τους ευχηθεί καλή επιτυχία, χωρίς να θυμηθεί ποιοι του είχαν συμπαρασταθεί.

Ο μπάρμπα Θωμάς στο καφενείο προσπαθούσε να πείσει με επιχειρήματα ότι καταλληλότερος πρόεδρος ήταν ο Θεόδωρος. Όλοι τον γνωρίζανε, δεν δώσανε έκταση στις γεμάτες εγωισμό απόψεις του. Κάποια στιγμή ρωτά τον Δημητρό τον καφετζή: «Εσύ τι θα ψηφήσεις;». Του λέει ο καφετζής: «Θα δω, δεν ξέρω και δεν ενδιαφέρουν τον κόσμο οι πεποιθήσεις μου». Ο Θωμάς επέμεινε νομίζοντας ότι κάνει καλό στη συζήτηση. Ο Δημητρός τού εξήγησε πως ότι κι αν ψήφιζε ήταν η θέση του τέτοια που έπρεπε να κρατήσει ουδέτερη στάση, επειδή ήταν επαγγελματίας. Ο Θω-

μάς, πιωμένος και εξαγριωμένος, σηκώθηκε απαιτώντας τη δήλωση ψήφου του Δημητρώ. Ο καλοσυνάτος γίγαντας Δημητρός του έδειξε την έξοδο και του είπε: «Την άλλη φορά που θα έρθεις ξεμέθυστος θα σου πω τι θα ψηφίσω. Σήμερα σχόλασε το μαγαζί για σένα».

Ο Θωμάς παράτησε τα πάντα και έφυγε. Ο Δημητρός και οι υπόλοιποι θαμώνες ήρθαν σε δύσκολη θέση για τον συγχωριανό τους. Ο φανατισμός του μπάρμπα Θωμά ήταν εμφανής και απροκάλυπτος. Το περιστατικό αυτό ήρθε στα αυτιά των πρώην φίλων του.

Θυμάμαι, όταν ο Θεόδωρος έκανε παρατήρηση στην κυρά Φρόσω για τη συκιά της, που ένα κλαδί έβγαινε στον δρόμο και ενοχλούσε τον Θεόδωρο, κάποιο απόγευμα, που έλειπε η κυρά Φρόσω από το σπίτι της, ο Θωμάς έκοψε το κλαδί του δέντρου και το πέταξε επιδεικτικά μέσα στην αυλή της. Σε άλλο περιστατικό, όταν ο Θεόδωρος είπε στον Θωμά ότι ο συνétaίρός του στα κηπευτικά θέλει να τον παραμερίσει, μπήκε με το τρακτέρ μέσα στον κήπο καταστρέφοντας τη σοδειά. Κοινό μυστικό αποτελούσαν πλέον τα δανεικά που λάμβανε ο Θωμάς από τον Θεόδωρο για να κάνει θελήματα. Η αποκορύφωση ήταν όταν και η μητέρα του Θωμά αναίτια καταφέρθηκε εναντίον της Νατάσας, ξεστομίζοντας άσχημους χαρακτηρισμούς.

Όλα αυτά λύπησαν τους δυο παιδικούς φίλους του Θωμά και τους στεναχώρησαν πολύ με τον φανατισμό του.

Ένας ακόμη σύμμαχος

Ο πιο ανέλπιστος σύμμαχος του Θεόδωρου έγινε ο Αλέξανδρος. Οραματιστής με δίκαιη κρίση, ενδιαφερόταν έμπρακτα για τον τόπο και προσπαθούσε να πετύχει το καλύτερο για τις συνθήκες ζωής μας. Συντασσόταν ασφαλώς με την κοινή γνώμη, ότι δηλαδή δεν του άρεσε η υπάρχουσα κατάσταση, ότι υπήρχε ελίδα βελτίωσης της ποιότητας ζωής των κατοίκων.

Στις προηγούμενες εκλογές ήταν τοπικός σύμβουλος. Κατέκρινε συχνά τον Θεόδωρο για μεροληψία, για παραγκώνιση των συμβούλων, για απαξίωση των κατοίκων. Η παρουσία του στη θέση του προέδρου έλεγε πως ήταν η αιτία στασιμότητας και φθίνουσας πορείας του τόπου, καθώς και της αδρανοποίησης των κατοίκων της Τοπικής Κοινότητας Καλατινής.

Όλοι θα περίμεναν να ενισχύσει σ' αυτές τις εκλογές τον συνδυασμό της Νατάσας για την αποτροπή μιας νέας προεδρίας του Θεόδωρου. Όμως, στην προηγούμενη εκλογική διαδικασία ο Βαγγελάκης με την οικογένειά του δεν τον στήριξαν και έχασε τους δεκαπέντε πολύτιμους ψήφους της οικογένειάς του. Ο Θεόδωρος κέρδισε τη θέση του προέδρου από τον Αλέξανδρο για εννέα μόλις ψήφους. Το περιστατικό αυτό τον οδήγησε να μη στηρίξει τον συνδυασμό του Βαγγελάκη και να συνταχθεί με τον Θεόδωρο. Ήταν και παλιός γνώριμος της Κατερίνας. Κατάφερε έτσι να επηρεάσει ικανό αριθμό ψηφοφόρων υπέρ του Θεόδωρου.

Ο Αλέξανδρος από εγωισμό για τη συμμετοχή του Βαγγελάκη, θέλοντας να πάρει εκδίκηση και προσωπική ικανοποίηση οδήγησε κι αυτός τον τόπο στα χέρια του άχρηστου Θεόδωρου, που βρήκε ανεπάντεχα έναν ακόμα σύμμαχο χωρίς κόστος. Ένα σαλονάκι βεράντας έκανε την εμφάνιση στην βεράντα του Αλέξανδρου, με τις κακές γλώσσες να σχολιάζουν, ότι αποτελεί προϊόν ως ένδειξη ευγνωμοσύνης από πλευράς του Θεόδωρου στο πρόσωπο του Αλέξανδρου, για την στήριξη του στις εκλογές. Ένα δώρο.

Η μέρα των εκλογών

Τελικά, έφτασε η πολυπόθητη ημέρα των εκλογών. Μια καλοκαιρινή Κυριακή, όπου μόνιμοι κάτοικοι και ετεροδημότες θα προσέρχονταν στα εκλογικά κέντρα που στεγάζονταν στα κατά τόπους κτίρια που είχαν επιλεγεί για να ασκήσουν το δικαίωμα της ψήφου. Οι κάτοικοι θα επέλεγαν μεταξύ του νέου συνδυασμού με στόχους, με θέλω, με περίσσια ενέργεια και της γνώριμης δράσης του νυν προέδρου Θεόδωρου.

Ο ήλιος «χαιρέτησε» την εκλογική διαδικασία, η οποία ξεκίνησε ακριβώς στις επτά το πρωί. Στο Καλλίμερο οι λιγοστοί άνθρωποι στο προαύλιο του δημοτικού σχολείου ήταν η εφορευτική επιτροπή με τους δικαστικούς που απολάμβαναν τον πρωινό καφέ τους.

Οι εκλογές είναι μια γιορτή με «προκαθορισμένο» πρόγραμμα. Αρχικά ψηφίζουν κάποιοι που ασχολούνται με τις αγροτικές καλλιέργειες και αναχωρούν για τα χωράφια τους. Έπειτα κάποιοι που δεν μπορούν να περιμένουν στην ουρά αναμονής, υπερήλικες ή ασθενείς.

Οι περισσότεροι παρευρίσκονται στον εκκλησιασμό της Κυριακής. Μετά τη θεία λειτουργία θα πάρουν τον δρόμο για την κάλπη. Οι νεότεροι θα προσέλθουν για «μουχαμπέτι» και σχολιασμό κατά το μεσημέρι. Έπειτα θα έρθει η παύση για φαγητό και η συνέχιση της διαδικασίας. Το απόγευμα οι ετεροδημότες που μόλις θα έχουν καταφθάσει, επειδή έχουν υποχρεώσεις στον τόπο κατοικίας τους. Τέλος η καταμέτρηση μετά τη δύση του ηλίου. Πάνω-κάτω τα ίδια και στους άλλους οικισμούς.

Πραγματικά, κάποιοι κατέφθασαν και χαιρέτισαν υποψηφίους και γνωστούς. Ψήφισαν και έφυγαν για τις εργασίες της υπαίθρου.

Το σκηνικό διαφοροποιήθηκε όταν το αυτοκίνητο του Θεόδωρου ήρθε στο δημοτικό σχολείο του Καλλίμερου με έναν συνεπιβάτη. Ήταν η κυρά Γεωργία, που πλησίαζε τα ενενήντα πέντε χρόνια. Ανήμπορη να μετακινηθεί ζούσε στην άκρη του χωριού χωρίς να βγαίνει από το σπίτι και δεχόταν βοήθεια στο σπίτι από το πρόγραμμα του δήμου. Εκεί, μέσα στο λευκό αυτοκίνητο, στήθηκε μια δεύτερη κάλπη! Ένα γεγονός που έφερε διχογνωμία στους παρευρισκόμενους. Υπέβαλε την γηραιά κυρία να πάει να τον ψηφίσει, να μη χαθεί καμία ψήφος. Βέβαια, ήταν συγγενής του Θεόδωρου και ήθελε και η ίδια να τον στηρίξει.

Έπειτα από κάποια ώρα πάλι ένα αυτοκίνητο στο προαύλιο του δημοτικού σχολείου. Ήταν η αδελφή του Θεόδωρου, η οποία μετέφερε δυο κυρίες, μάνα και κόρη. Η μητέρα που πλησίαζε τα ενενήντα χρόνια, ζούσε κλεισμένη στο σπίτι της έπειτα από μακροχρόνια ασθένεια. Βρήκε, λοιπόν, την ευκαιρία να βγει από το καταπράσινο σπιτάκι της, παρέα με την κόρη της, ώστε να συμμετέχουν και αυτές στην εκλογή του νέου προέδρου. Είχε στηθεί, όπως γίνεται αντιληπτό, μια παράλληλη κάλπη με τα αυτοκίνητα! Αυτό συνεχίστηκε αρκετές φορές.

Το τέλος της εκκλησιασμού βρήκε μια μεγάλη ομάδα ατόμων, φορώντας τα καλά τους, να πηγαίνουν στο σχολείο να ψηφίσουν ή στο διπλανό καφεενεδάκι να πιουν τον καθιερωμένο καφέ της Κυριακής. Οι δικαστικοί των εκλογικών τμημάτων προθυμοποιούνταν να εξυπηρετήσουν τους ψηφοφόρους.

Στην παράσταση μπήκαν έπειτα οι ετεροδημότες που έρχονταν από τις πόλεις τους για να ασκήσουν το εκλογικό τους δικαίωμα και να δώσουν την ψήφο τους στους συγγενείς τους ή όπου αλλού ήταν υποχρεωμένοι. Χωρίς να το καλοσκεφτούν έδιναν ψήφο σ' αυτούς που τους χαμογελούσαν, τους αγκάλιαζαν και τους χτυπούσαν φιλικά στην πλάτη.

Ο Θεόδωρος ήταν αυτός που τους περίμενε όλη την ημέρα στο εκλογικό τμήμα. Οι περισσότεροι ετεροδημότες δεν γνώριζαν την προσπάθεια των νέων οραματιστών. Διάσπαρτα κατέφθαναν και ψηφοφόροι στους οποίους ο Θεόδωρος υπενθύμιζε με νόημα το πόσο τους στάθηκε και θα τους σταθεί μελλοντικά.

Ο Μπάρμπα Θωμάς, ο υποτακτικός του Θεόδωρου, τριγύριζε με το αγροτικό αυτοκίνητο κορνάροντας και σχηματίζοντας το σήμα της νίκης με τα δάχτυλά του. Ο Χαρίλαος έστησε ένα δήθεν περιστατικό έντασης για να καλύψει την αλλαγή της στήριξής του. Κάποιοι το γνώριζαν και κάποιοι όχι. Η ουσία ήταν ότι ο Χαρίλαος εξαγοράστηκε. Με αυτά τα τραγελαφικά επεισόδια έκλεισαν οι κάλπες και άρχισε η καταμέτρηση των ψήφων.

Το εκλογικό αποτέλεσμα

Στις 01:30' τα ξημερώματα ανακοινώθηκαν τα τελικά αποτελέσματα της κοινότητάς μας και για τους τέσσερις οικισμούς. Από τους 733 εγγεγραμμένους στους εκλογικούς καταλόγους ψήφισαν οι 593 (ποσοστό αποχής 19,1%).

Συγκεκριμένα έλαβαν: Ο συνδυασμός «**Ατενίζουμε το μέλλον**» 287 ψήφους, ο συνδυασμός «**Οραματίζομαι και πράττω**» 249 ψήφους και ο συνδυασμός «**Νέο Πανώριο**» 57 ψήφους.

Αναλυτικότερα ανά οικισμό είχαμε:

Οικισμός	Εγγεγραμμένοι	Έγκυρα	Συνδυασμοί (τοπικοί σύμβουλοι)		
			Ατενίζουμε το μέλλον	Οραματίζομαι και πράττω	Νέο Πανώριο
Καλλίμερο	420	325	203	116	6
Πανώριο	55	47	–	–	47
Χαρμίδα	64	59	48	11	–
Νέα Σικύη	194	162	36	122	4
Σύνολο	733	593	287 (2)	249 (2)	57 (1)

Ως προς τα πρόσωπα που έλαβαν μέρος στις τοπικές εκλογές, στον πρώτο συνδυασμό ο **Θεόδωρος** ήρθε πρώτος με **154** σταυρούς προτίμησης. Στον ίδιο συνδυασμό η **Ελενίτσα** έλαβε **43** σταυρούς και ακολούθησαν ο **Μιλτιάδης** με **40**, ο **Ζήσης** με **35**, η **Ασπασία** με **5** και ο **Αντώνης** με **3** σταυρούς.

Η κάλπη αποκάλυψε την εξαπάτηση των υπολοίπων του συνδυασμού του από τον Θεόδωρο. Προωθούσε μόνο τον εαυτό του και χρησιμοποίησε τους υπόλοιπους για να συμπληρώσει τον συνδυασμό που θα τον επανεξέλεγε πρόεδρο. «Άλλοι κουβάλη-

σαν το νερό» που λένε στο χωριό μου «και άλλοι το ήπιαν». Ο Θεόδωρος και η Ελενίτσα εκλέχτηκαν πρόεδρος και τοπική σύμβουλος αντίστοιχα από τον συνδυασμό.

Στον δεύτερο συνδυασμό η **Νατάσα** συγκέντρωσε **82** σταυρούς, ο **Μάρκος 68**, ο **Σταμάτης 46**, ο **Βαγγελάκης 28**, η **Γιαννούλα 12** και ο **Παντελής 7**. Η Νατάσα και ο Μάρκος εκλέχτηκαν τοπικοί σύμβουλοι από τον συνδυασμό.

Στον τρίτο συνδυασμό ο **Μανωλάκης** συγκέντρωσε **53** σταυρούς και ακολούθησαν οι υπόλοιποι **Μαρία, Φωτεινή, Γιώργος** και **Κυριακή** με **1** μόλις σταυρό ο καθένας τους. Ο τρίτος συνδυασμός εξέλεξε τοπικό σύμβουλο τον Μανωλάκη.

Για την επόμενη τετραετία πρόεδρος της κοινότητας επανεκλεγόταν ο **Θεόδωρος** με συμβούλους την **Ελενίτσα** από τον συνδυασμό του «Ατενίζουμε το μέλλον», τη **Νατάσα** και το **Μάρκο** από τον συνδυασμό «Οραματίζομαι και πράττω» και τον **Μανωλάκη** από τον συνδυασμό «Νέο Πανώριο».

Ο Θεόδωρος θα απολάμβανε το προεδρικό αξίωμα χωρίς να έχει την πλειοψηφία στο συμβούλιο εξαρτώμενος από την ψήφο της αντιπολίτευσης. Διατηρούσε την υπερηφάνειά του και καμάρωνε για την επιτυχία του!

Η επομένη των εκλογών

Η επιτυχία των εκλογών ως γιορτή δημοκρατίας είναι να βρει όλες τις αντιμαχόμενες πλευρές ενωμένες και αγαπημένες με κοινό σκοπό την πρόοδο του τόπου. Η επόμενη μέρα στα χωριά μας, και κυρίως στο Καλλίμερο, βρήκε τους κατοίκους των χωριών μας με ανάμικτα συναισθήματα.

Στον πλειονοψηφήσαντα συνδυασμό χαρά και περίσσιο ύφος για τον Θεόδωρο που γεύτηκε ξανά το κρασί της επιτυχίας. Ο ίδιος με καμάρι ανακοινώσε τη διοργάνωση συνεστίασης του συνδυασμού του και των φίλων τους. Στο ίδιο στρατόπεδο η τοπική σύμβουλος Ελενίτσα ήταν πολύ ευχαριστημένη για το ότι θα συμμετείχε για πρώτη φορά στα κοινά, στοχεύοντας μελλοντικά στη συνέχιση αυτής την πορείας.

Στον δεύτερο συνδυασμό επικράτησε απογοήτευση για το ότι ακόμα τέσσερα χρόνια ο τόπος αυτός θα εξακολουθούσε να έχει τον ίδιο πρόεδρο και την ίδια στάσιμη πορεία. Όμως αυτό ήταν πια γεγονός.

Η Νατάσα, ο Μάρκος και ο Παντελής επισκέφτηκαν τους χώρους σύναξης του κόσμου και ευχαρίστησαν τους παρευρισκόμενους για την ευκαιρία που τους έδωσαν να διεκδικήσουν μια θέση στο συμβούλιο. Σεβάστηκαν την απόφαση του κόσμου, αν και θεωρούσαν ότι ψήφισαν πολλοί με γνώμονα το προσωπικό συμφέρον και όχι το καλό του τόπου.

Αφού έγινε η συνάντηση στο Καλλίμερο, πήγαν στη Χαρμίδα. Στο καφενεδάκι αναφέρθηκαν και στο πρόσωπο της συμπαθέστατης Ελενίτσας, γιατί αποτελούσε ένα ελπιδοφόρο και αξιόλο-

γο πρόσωπο. Στο ίδιο μήκος κύματος και στη Νέα Σικύη, όπου ευχαρίστησαν τους κατοίκους για την πολύτιμη στήριξή τους.

Η παρέα κατέληξε στο καφεενεδάκι του μπάρμπα Ορέστη στο Πανώριο. Εκεί κάθισαν να πιουν ένα καφέ και ένα τσίπουρο συζητώντας μαζί του. Μπορεί να μην πήραν ψήφους, αλλά ο σεβασμός στο πρόσωπο του μπάρμπα Ορέστη ήταν εμφανής.

Ο μπάρμπα Ορέστης καλοδέχτηκε την παρέα και τους συνεχάρη, επειδή τόλμησαν να συμμετάσχουν σε μια διαδικασία για την αλλαγή της προεδρίας. Η φράση του «Δεν ξέρετε να κάνετε εκλογές» τους γέμισε γέλιο και ελπίδα για το μέλλον. Σήμαινε ότι έπρεπε να μάθουν πολλά ακόμη για να γίνουν νικητές. Ο ίδιος είχε συμβουλευσει τους κατοίκους του Πανωρίου να δημιουργήσουν και να στηρίξουν έναν συνδυασμό, ώστε να μπορέσουν να έχουν φωνή μέσα στο τοπικό συμβούλιο.

Συνέχισε ο μπάρμπα Ορέστης λέγοντας ότι όλοι τους είχαν όραμα για να κάνουν κάτι καλό και δεν αποσκοπούσαν στην εξαπάτηση των ψηφοφόρων. Είχαν πει στους ψηφοφόρους ότι αυτοί ήταν και αυτά ήθελαν να κάνουν. Ο κόσμος όμως «αναγκάστηκε» να μην τους ακολουθήσει.

Τα ερωτήματα

Η επόμενη ημέρα μας βρήκε με πληθώρα ερωτημάτων. Το αποτέλεσμα και η διαδικασία του θεσμού των εκλογών αποτελούσε νίκη ή ήττα για τη δημοκρατία με τη φετινή διεξαγωγή της; Για τον τόπο μας το αποτέλεσμα ήταν θετικό ή αρνητικό τελικά; Η πυροδότηση του φανατισμού, οι διάφορες συμφωνίες κάτω από το τραπέζι, η διαίρεση των κατοίκων σε παρατάξεις είναι κατακριτέες ή αποδεκτές; Ερωτήματα που μέλλει να απαντηθούν στην διάρκεια της θητείας του νέου τοπικού συμβουλίου.

Ο κόσμος είχε περάσει ήδη τέσσερα χρόνια με την προεδρία του Θεόδωρου. Είδε την ανυπαρξία του, έκρινε και κατέκρινε τον ίδιο χαρακτηρίζοντας τον ανεπαρκή. Δυστυχώς τον ξαναψήφισε. Ο άνθρωπος ξεχνάει. Ο άνθρωπος λησμονεί. Δεν επιλέγει πάντα την εξέλιξη και την πρόοδο.

Ο χρόνος θα δείξει πόσο επιτυχημένη ήταν η επιλογή των κατοίκων των χωριών μας, αν και όλοι μας ευχόμαστε η νέα τετραετία να είναι διαφορετική από αυτή που μας συνήθισε ο Θεόδωρος. Ο τόπος μας δεν αντέχει άλλη απραξία.

Θύματα

Η εκλογική διαδικασία διεξήχθη. Οι συμμετέχοντες καθόρισαν την πορεία του τόπου μας και οριοθέτησαν τον βαθμό ανάπτυξής του.

Τίθεται, όμως, και το ερώτημα αν υπήρξαμε θύματα της άγνοιας των ψηφοφόρων, της παραπλάνησής τους και των δοσοληψιών. Εμείς οι ίδιοι ορίσαμε την πορεία του τόπου μας. Εμείς έχουμε αυτό που μας αξίζει. Καλό ή κακό αυτό είναι.

Η πυξίδα έδειξε το εκλογικό αποτέλεσμα. Θα επανέλθουμε σε τέσσερα χρόνια.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Οι οικισμοί της Καλατινής.....	3
Η καθημερινότητα.....	6
Το γεγονός της φετινής χρονιάς.....	8
Η «μικρή βουλή».....	10
Τα συμπεράσματα των «συνεδριάσεων».....	12
Η σιγή στο «πολιτικό τοπίο».....	13
Και «εγένοντο» συνδυασμοί.....	14
Μια δυσάρεστη γνωριμία.....	19
Το σκοτεινό άτομο του επιτελείου.....	21
Οι συναντήσεις της Κατερίνας.....	23
Σύμμαχος εκ του αντίπαλου συνδυασμού.....	27
Χαρίλαος, ο επαγγελματίας δημαγωγός.....	29
Η «προεκλογική περίοδος» του Χαρίλαου.....	31
Οι υποψίες του κυρ Παντελή.....	34
Η ανοιχτή τηλεφωνική ακρόαση.....	36
Η παρακολούθηση.....	42
Ο φανατισμός του Θωμά.....	44
Ένας ακόμη σύμμαχος.....	47
Η μέρα των εκλογών.....	48
Το εκλογικό αποτέλεσμα.....	51
Η επομένη των εκλογών.....	53
Τα ερωτήματα.....	55
Θύματα.....	56

**... Υπήρχαν τέσσερις κατηγορίες ατόμων
που συμμετείχαν στα ψηφοδέλτια:
Αρχικά οι μορφωμένοι νέοι, καινοτόμοι, ιδεολόγοι,
θέλουν να μετατρέψουν τον τόπο σε πόλο έλξης
και να αναβαθμίσουν το επίπεδο της ζωής.
Είχαν το όραμα και το σχέδιο, αλλά πόσα
θα μπορούσαν να υλοποιήσουν, άγνωστο.
Έπειτα εκείνοι που στηρίζονταν από το σόι τους,
μόνο και μόνο λόγω οικογένειας,
ήταν αμφιβόλου ικανότητας.
Επόμενοι οι αδιάφοροι, που συμμετείχαν
στον συνδυασμό απλά για να συμπληρωθεί το ψηφοδέλτιο.
Τέλος ο Θόδωρος, ο νυν πρόεδρος, μία κατηγορία μόνος του,
που δεν αφήνει την καρέκλα εύκολα...**

@artodinia